

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมศิลปากร. ประวัตินักเขียนไทย. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร, ๒๕๒๓.
- กระแสร์ มาลาภรณ์. วรรณกรรมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๐.
- เจือ สตะเวทิน. ศิลปะการประพันธ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, ๒๕๑๐.
- เจือ สตะเวทิน. ประวัตินวนิยายไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บรรณกิจ, ๒๕๒๑.
- ฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ. สัมภาษณ์, ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑.
- ทิพย์สุนเตร อนันมบุตร. วรรณกรรมรัตนโกสินทร์ ๒ (ร.๕-ร.๗). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, มกราคม ๒๕๒๕.
- น้อย อินทนนท์. ก. ล่องไพรตอนอ้ายเกและงาคำ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์กระท่อม ป.ล., พฤศจิกายน ๒๕๓๘.
- น้อย อินทนนท์. ข. ล่องไพรตอนมนุษย์นาคา แคนสวิง หุบผามฤตยู. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์กระท่อม ป.ล., พฤศจิกายน ๒๕๓๘.
- น้อย อินทนนท์. ค. ล่องไพรตอนป่าช้าข้างและเจ้าแผ่นดิน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์กระท่อม ป.ล., พฤศจิกายน ๒๕๓๘.
- น้อย อินทนนท์. ง. ล่องไพรตอนจามเทวี. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์กระท่อม ป.ล., พฤศจิกายน ๒๕๓๘.
- น้อย อินทนนท์. จ. ล่องไพรตอนเจ้าป่า. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์กระท่อม ป.ล., พฤศจิกายน ๒๕๓๘.
- น้อย อินทนนท์. ฉ. ล่องไพรตอนคู้กตาศี. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์กระท่อม ป.ล., พฤศจิกายน ๒๕๓๘.
- น้อย อินทนนท์. ก. ล่องไพรตอนเมืองลับแล มดแดง พรายตะเคียน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์กระท่อม ป.ล., กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘.
- น้อย อินทนนท์. ข. ล่องไพรตอนเทวรูปชาวอินคา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์กระท่อม ป.ล., เมษายน ๒๕๓๘.
- น้อย อินทนนท์. ค. ล่องไพรตอนเสือกิ่งพุทธกาล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์กระท่อม ป.ล., ธันวาคม ๒๕๓๘.
- น้อย อินทนนท์. ก. ล่องไพรตอนทางช้างเผือก. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์กระท่อม ป.ล., กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐.

- น้อย อินทนนท์. ข. ล่องไพรตอนมนุษย์หิมพานต์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์กระท่อม ป.ล., มีนาคม ๒๕๔๐.
- น้อย อินทนนท์. ค. ล่องไพรตอนผิวดงเหลืองคนสุดท้าย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์กระท่อม ป.ล., สิงหาคม ๒๕๔๐.
- น้อย อินทนนท์. ง. ล่องไพรตอนวิมานฉิมพลี(เล่ม๑-๒). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์กระท่อม ป.ล., ธันวาคม ๒๕๔๐.
- พนมเทียน. เพชรพระอุมา: ๑. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ชวนะบุตร, ๒๕๑๘.
- พนมเทียน. เพชรพระอุมา: ๑-๒๔. กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ทรพยา, ๒๕๓๓.
- ไพโรธ เลิศพิริยกุล. วรรณกรรมปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: ฝ่ายเอกสารตำราสำนักส่งเสริมวิชาการ สถาบันราชภัฏธนบุรี, ๒๕๓๕.
- มาลัย ชูพินิจ. “การประชาสัมพันธ์และนักประพันธ์ยุคก่อนและหลังสงคราม”.
ภาษาและหนังสือ.๑๖: ๒, ตุลาคม ๒๕๒๖- มีนาคม (๒๕๒๗).
- рінฤทัย สัจจพันธ์. อิทธิพลวรรณกรรมต่างประเทศในวรรณกรรมไทย. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, มกราคม ๒๕๒๔.
- ว.วินิจฉัยกุล. ปากไก่อวรรณกรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, ๒๕๓๗.
- ศิริพร จิตะฐาน ณ ถลาง. ในท้องถิ่นมีนิทานและการละเล่น: การศึกษาคติชนในบริบททางสังคมไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน, ๒๕๓๗.
- สมพร มั่นตระกูล. วรรณกรรมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๕.
- สายทิพย์ นุกุลกิจ. วรรณกรรมปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน, ๒๕๓๗.
- สิทธิา พินิจกุล และคณะ. ความรู้ทั่วไปทางวรรณกรรมไทย. กรุงเทพฯ: ๒๕๑๕.
- สุนทรภู่. พระอภัยมณีฉบับหอสมุดแห่งชาติ. พระนคร: สำนักพิมพ์คลังวิทยา, ๒๕๐๖.
- สุพรรณิ วราทร. ประวัติการประพันธ์นวนิยายไทยตั้งแต่สมัยเริ่มแรกจนถึง พ.ศ.๒๔๗๕.
กรุงเทพฯ: มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, ๒๕๑๕.
- เฮนรี ไรเดอร์ แฮกการ์ด. คิงโซโลมอนส์ไมน์. แปลและเรียบเรียงโดยพิชญ มกรพันธ์.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พลอย.

ภาษาอังกฤษ

Haggard, Henry Rider, Sir. King Solomon's Mines. London: Cassell and Company, Limited, 1912.

Komroff, Manuel. How to Write a Novel?. Boston: The Writer, 1950.

Vladimir, Propp. Morphology of the Folktale. Translated by Laurence Scott. Austin and London : University of Texas Press, 1977.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

บทสัมภาษณ์คุณฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ (พนมเทียน) ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

- ฉัตรชัย (การที่ตัวละครต้องออกเดินทางไปในปีที่มีแต่อันตรายแทบจะเอาชีวิตไม่รอด และไม่สามารถยกเลิกการเดินทางก่อนที่จะถึงจุดหมายได้น่าจะมีสาเหตุสำคัญมากกว่าไปหาสมบัติถ้าเจออันตรายขนาดนี้น่าจะเลิกเดินทางเอาชีวิตตนเองรอดก่อนเพราะไม่มีสมบัติอะไรมีค่ามากไปกว่าชีวิตของตน แต่เพราะสาเหตุการเดินทางคือตามคนหายเพราะฉะนั้นถ้ายังตามหาไม่พบก็ไม่สามารถยกเลิกการเดินทางไม่ว่าจะเสี่ยงอันตรายขนาดไหน) มันเป็นเรื่องของการเดินป่าและก็มีพราน แล้วก็ไปตามคนหาย ถ้าหากสามอย่างนี้มันเหมือนกันมันก็ช่วยไม่ได้ อันนี้มันเหมือนกันอยู่สามข้อ
- สุภารัตน์ ใช้ค่ะ ก็เลยทำเพชรพระอุมา ล่องไพร เพราะล่องไพรก็จะมีลักษณะการเดินป่า
- ฉัตรชัย ล่องไพรยังไปกันคนละเรื่องเลย ไม่ใช่เรื่องของผม ล่องไพรเป็นเรื่องของน้อยอินทนนท์ ล่องไพรเป็นเรื่องของการล่าสัตว์ในป่าโดยเฉพาะ ไม่ได้ไปตามคนหาย
- สุภารัตน์ แต่มันเป็นคอนนะคะแล้วบางคอนจะเป็นการล่าสัตว์ เช่นคอนเจ้าป่าลักษณะการว่าจ้างคือตัวนางเอกของคอนชื่อวัลลภามาจ้างพระเอกของเรื่องให้ไปตามหาพ่อ...
- ฉัตรชัย คุณเคยอ่านเรื่องคิงโซโลมอนส์ไมน์หรือเปล่า
- สุภารัตน์ เคยอ่านค่ะ
- ฉัตรชัย หนาประมาณสักเท่าไร
- สุภารัตน์ เพิ่งอ่านจบไปเมื่อเร็วๆนี้ แล้วก็เคยดูหนัง
- ฉัตรชัย ไม่ใช่ ผมถามคุณว่าคิงโซโลมอนส์ไมน์มันมีความหนาซักรเท่าไร
- สุภารัตน์ เล่มเดียวค่ะ
- ฉัตรชัย เล่มเดียวไซ้ไหม
- สุภารัตน์ ตรงจุดนี้ทำให้มีความประทับใจเพราะเรื่องคล้ายกันแต่ว่า...
- ฉัตรชัย เรื่องเพชรพระอุมานี้ยาวเท่าไร
- สุภารัตน์ ยาวกว่ากันตั้งหลายเล่ม ภาคหนึ่งก็ ๒๒ เล่มพิมพ์ครั้งใหม่ ๒๔ เล่ม
- ฉัตรชัย ครับ ภาค๒ภาค๓อีก รวมแล้ว๕๗เล่ม ๕๗เล่มของนวนิยายเรื่องหนึ่งกับปกแข็งเล่มหนึ่ง
- สุภารัตน์ ใช้ค่ะ

- ฉัตรชัย ผมว่ามันไปด้วยกันไม่ได้หรอกครับ นอกจากว่าถ้าหากว่าในเรื่องมีเป็นพรานป่าเหมือนกัน ในเรื่องไปตามคนหายเหมือนกัน อันนี้จะถือว่าเหมือนกัน โอเค ผมก็ยอมรับ
- สุภารัตน์ คือทำเป็นแนวคั้นมาเลยว่าลักษณะของการผจญภัยในป่า ลักษณะของโครงเรื่อง ก็จะต้องมีคนหาย ต้องมีการหาสมบัติ ต้องมีการจ้างพรานนำทาง คือลักษณะที่จะทำ
- ฉัตรชัย อันนี้เค้าเรียกว่าอะไรวิทยานิพนธ์หรือปริญญาโทเพราะผมเคยให้สัมภาษณ์ อย่างนี้ไปหลายต่อหลายครั้ง บางคนเค้าก็บอกว่าเข้ามาทำปริญญาโทแล้วก็ทำคนละเรื่อง บางคนก็ทำเรื่องศิวาราตรี บางคนก็ทำเรื่องปฐพีเพลิง แล้วก็ได้รับปริญญากันไปแล้ว แล้วก็ส่งปริญญาโทที่เค้าทำส่งคณาจารย์มาให้ผมดู ทีนี้มันเรียกอะไรกันแน่ครับ ระหว่างวิทยานิพนธ์กับปริญญาโท
- สุภารัตน์ ไม่ทราบค่ะ
- ฉัตรชัย เอาละ ตอนนี้มาเริ่มถาม คุณอยากรู้อะไรบ้าง
- สุภารัตน์ อย่างเรื่องตัวละคร ตอนนี้คิดไว้ก่อนเลยว่า เพชรพระอุมาได้รับอิทธิพลจากคิงโซโลมอนส์ไมน์ก็ยังไม่รู้ว่าจริงหรือไม่จริง แต่เท่าที่อ่านแล้วก็ดูภาพยนตร์มันจะมีตัวละครบางตัวที่เหมือนกันมาก
- ฉัตรชัย เช่น
- สุภารัตน์ อย่างเช่นตัว...คิงโซโลมอนส์ไมน์จะมีตัวอัมโบปายอยู่
- ฉัตรชัย แล้วคุณอ่านเงาชายหรือยังในนี้
- สุภารัตน์ ในเพชรพระอุมาก็คือเงาชาย
- ฉัตรชัย นิสัยเหมือนกันไหม
- สุภารัตน์ บางช่วงจะคล้ายกัน คือเหมือนกับว่ารับตัวละครตัวนี้มา เช่น ในคิงโซโลมอนส์ไมน์จะมีตอนหนึ่งที่เอ่ยถึงตัวอัมโบปาว่าเป็นคนที่หาสมบัติไม่ได้ เป็นคนที่ไม่รู้ว่าเป็นคนเผ่าอะไรกันแน่ เป็นคนที่มีลักษณะแปลกแยกไปจากแอฟริกาทั่วไป ชอบอยู่โดดเดี่ยว ชอบแกล้ง จะมีช่วงที่บอกอยู่ในหนังสือณะคะ ทีนี้มาตัวเงาชายเงาชายก็จะคล้ายๆกันคือไม่ใช่กะเหรี่ยง ไม่ใช่พม่า ไม่ใช่ไทยใหญ่ แล้วก็มีนิสัยที่ขี้เล่นนิดๆ ฉลาด จะว่าแฝงเจ้าเล่ห์ก็ได้ ลักษณะของเงาชายคือ...ลักษณะของตัวละครตัวนี้จะตั้งข้อสันนิษฐานเอาไว้ว่า คุณฉัตรชัยคงจะนำมาผสมกับประสบการณ์ของตัวเอง เพราะว่ามียุ่ตอนหนึ่งบอกว่าเงาชายจบปริญญาตรีวรรณคดีอังกฤษจากมหาวิทยาลัยบอมเบย์ซึ่งคุณฉัตรชัยก็จบจากที่นั่นเหมือนกัน จุดแรกคือเอาตัวละครตัวนี้มาจากเรื่องคิงโซโลมอนส์ไมน์แต่ได้มีการพัฒนาตัวละครมากขึ้น

- ฉัตรชัย ไซ้
- สุภารัตน์ ทำให้ตัวละครน่าสนใจ
- ฉัตรชัย คือหมายความว่าตัวละครตัวนี้เป็นตัวละครที่มีลักษณะที่มาที่คล้ายกับตัวอัม โปปา
- สุภารัตน์ ไซ้ค่ะ
- ฉัตรชัย แต่ว่าบุคลิกลักษณะ เบ็ครวอันอะไรต่างๆของเค้าเนี่ยมันแปลกแยกออกไป
- สุภารัตน์ ไซ้ค่ะ
- ฉัตรชัย และก็ก็เป็นตัวละครที่มีความสำคัญในลักษณะที่เป็นคู่เนือ่นคู่แ่งตัวสำคัญของ รพินทร์ ไพรวลย์ตลอดเวลา
- สุภารัตน์ การที่ตัวละคร ไม่ได้มีลักษณะที่เหมือนกันทั้งหมดเป็นเรื่องที่น่าสนใจ
- ฉัตรชัย หมายความว่าให้อ่านแล้วมีรสชาติมากขึ้น
- สุภารัตน์ ไซ้ค่ะ
- ฉัตรชัย ไม่ใช่เป็นแค่คนไซ้มาสัครเดินป่าแล้วก็มีแต่ความซื่อสัตย์ภักดี
- สุภารัตน์ ไซ้ค่ะ
- ฉัตรชัย มีการหักเหลี่ยมเฉือนคมกันอยู่ตลอดเวลา ผมเจตนาจะสร้างบุคลิกของเงาชาย ขึ้นมาเพื่อไม่ให้เหมือนกับอัม โปปา จะเหมือนกันอยู่อย่างเดียวคือจะหาทางกลับบ้านเก่า แต่ว่าไอ้ความที่เค้าฉลาด เหลี่ยมคูเค้าดี แล้วก็ไหวพริบปฏิภาณไม่ได้ แพ้รพินทร์เลย แล้วก็การศึกษาก็เท่ากับรพินทร์แต่ว่าซ่อนปมเอาไว้ ที่นี้หมายความว่า การที่เงาชายมีบุคลิกเด่นอย่างนี้แล้วก็เฉือนคมกับรพินทร์อย่างนี้มันเป็นการถ่วงน้ำหนัก
- สุภารัตน์ ไซ้ค่ะ
- ฉัตรชัย เพราะเรื่องนี้มีตัวละครเด่นอยู่สองตัว ตัวเอกฝ่ายชายเนี่ยนะ ถ้าหากว่าเงาชาย ไม่มีมุขอยู่สักอย่างนี้
- สุภารัตน์ ก็คงจะสู้รพินทร์ไม่ได้
- ฉัตรชัย ก็จะไม่ส่งบทกับรพินทร์ว่ารพินทร์เก่งอย่างไร ขณะเดียวกันถ้ารพินทร์ไม่มีความสามารถอย่างนี้เงาชายก็จะไม่มีความน่าสนใจ คือบทต่างส่งซึ่งกันและกัน
- สุภารัตน์ แต่เท่าที่ถามจากคนที่เคยอ่านจะชอบเงาชายกันทุกคน รู้สึกว่าตัวนี้น่ารักดี ยิ่งชอบมากคือตอนที่แกลั้งพระเอก งดข้อ ลองภูมิกับพระเอก
- ฉัตรชัย คือหักเหลี่ยมกันตลอดเวลา แต่หักเหลี่ยมแบบแกลั้งทำเป็น โง่ เงาชายแกลั้งทำ โง่ ตลอดกาล
- สุภารัตน์ รองลงมาก็จะชอบตัวคะหยิ่นน่ารักดี แล้วก็ช่างป่าน่ารักน่าสงสารดี
- ฉัตรชัย คือตัวละครแต่ละตัวนี้ผมแยกคาแรคเตอร์ออกหมด ไม่ให้เหมือนกัน และทุกตัวนี้ให้มีจุดเด่นประจำตัวทั้งนั้นแม้กระทั่งพรานสี่คนของรพินทร์

- สุภารัตน์ ไช้คะ ในคิงโซโลมอนส์ไมน์ก็มีแต่ไม่เด่นเท่าไร มีชื่อโกษา ทอม เวนด์ไวเกล และคิลา ที่ถ่ายออกมาเป็นบุญคำ จัน เกิด เส่ย นี่ก็จะพูดถึงในวิทยานิพนธ์ในแง่ที่ว่า มีตัวละครเดิมอยู่แต่สามารถถ่ายทอดออกมาได้อย่างมีสีสัน น่ารัก
- ฉัตรชัย และที่สำคัญที่สุดที่ผมแปลกใจอยู่ว่า คิงโซโลมอนส์ไมน์เท่าที่ผมเรียนมา รู้สึกว่านอกจากฟูลาด้าที่อยู่ในดินแดนแห่งนั้นแล้ว ไม่มีตัวละครผู้หญิง ไม่มีนางเอก คงต้องรบกวนถามนิดหนึ่ง มีอยู่สองประเด็นคือประการแรกถ้าคุณฉัตรชัยเคยดูภาพยนตร์มา ในภาพยนตร์จะมีตัวนางเอกซึ่งเป็นภรรยาของคนที่ย้ายไป พี่ชายกับภรรยาจะมาจ้างพระเอกชื่ออัลตันให้ไปตามหาจอร์จ ปรากฏว่าที่ไปค้นพบในภาพยนตร์จอร์จตายแล้ว ตายนานแล้วด้วยเท่ากับว่าภรรยาซึ่งเป็นนางเอกเป็นม่าย สามารถจับคู่กับพระเอกได้ กับอีกทางหนึ่งคือมาจากห้องไฟรตตอนเจ้าป่าจะมีนางเอกชื่อวัลลภา วัลลภาจะเป็นหมอลูกก็มิใช่เท่าที่อ่านมาจะคล้ายกับคาริน รักษาคนได้ ยิงปืนได้ จ้างพระเอกของเรื่องให้ไปตามหาพ่อซึ่งหายไปในปีลักษณะคาแรคเตอร์จะเหมือนกัน คล้ายๆกัน ก็ตั้งข้อสันนิษฐานไว้สองประเด็น ถ้าไม่เอามาจากภาพยนตร์ก็ต้องเอามาจากห้องไฟร แต่ถ้าเอามาจากภาพยนตร์นิสัยของคนไทยจะไม่ค่อยชอบให้นางเอกแต่งงานแล้วเป็นม่าย เลยแทนที่จะเป็นภรรยาก็เปลี่ยนมาเป็นน้องแทนมันจะทำให้คนชอบมากกว่า อีกประเด็นหนึ่งถ้าไม่เคยดูภาพยนตร์มาก่อนแล้วถ้าไม่มีนางเอกก็คงจะไม่สนุกก็เลยสร้างตัวละครตัวนี้ขึ้นมา
- ฉัตรชัย แน่นอนที่สุด นวนิยายไทยจำเป็นต้องมีนางเอก
- สุภารัตน์ แล้วนางเอก..ช่วงหลังๆนี่ยังพอจะยอมรับได้ว่านางเอกเป็นแม่ม่ายได้ แต่ถ้าเป็นช่วงก่อน คนอ่านจะยอมรับนางเอกซึ่งไม่เคยแต่งงานมาก่อนมากกว่า
- ฉัตรชัย คุณอ่านจบทั้งสามภาคเลยใช่ไหม
- สุภารัตน์ ไช้คะ
- ฉัตรชัย ถ้าคุณอ่านจบทั้งสามภาคเลย ผมว่าคุณสามารถวิเคราะห์ได้เลยว่าเจตนาารมณ์ของผมที่เขียนออกมานั้นมันเป็นการสร้างเรื่องขึ้นมาใหม่ทั้งสามภาคเพียงวางรากฐานอยู่ที่ว่าอะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้ต้องเข้าป่า ครั้งแรกคือไปตามคนหาย เมื่อกลับมาเรียบร้อยแล้วก็มีเหตุที่ต้องเข้าป่าอีกครั้งหนึ่ง คราวนี้ไปตาม หาเครื่องบินตกพร้อมทั้งระเบิดอีกสิบเมกกะตัน แล้วส่วนต่างๆมันเป็นดีเทล ดีเทลซึ่งแตกกระจายออกไปแล้วก็กลับมารวมกันใหม่
- สุภารัตน์ วิทยานิพนธ์ที่ทำจะเน้นเฉพาะภาคหนึ่ง เพราะรู้สึกว่าฉากคล้ายๆกันเช่นเพชร-พระอุมาจะมีหุบเขาพระศิวะมีถ้ำพระอุมา ถ้าในคิงโซโลมอนส์ไมน์ก็จะมีชีบาเบรต

- ฉัตรชัย สะ ชีบาเบรต
- สุภารัตน์ ซึ่งชีบาเบรตจะเป็นของตะวันตก เป็นเรื่องของศาสนาคริสต์ แต่ถันพระอุมาจะเป็นของอินเดีย เป็นของทางตะวันออก
- ฉัตรชัย อันไหนที่คุณอยากจะถามอีก
- สุภารัตน์ ก็คือเรื่องของนางเอก คือถ้าสร้างเองก็ประมวลจากหลายๆอย่าง ถ้าได้รับอิทธิพลจากคิงโซโลมอนส์ไมน์... ขอถามก่อนว่าไม่ทราบว่าคุณฉัตรชัยเคยอ่านเรื่องคิงโซโลมอนส์ไมน์หรือว่าคุณจากภาพยนตร์ หรือว่าทั้งคู่และก็อ่าน
- ฉัตรชัย ผมอ่านจากต้นฉบับของเขาตั้งแต่สมัยเรียนอยู่ก็อ่านแล้ว แล้วหนังสือเขาไปทำก็ไม่เหมือนกับต้นฉบับเดิมซะใหม่
- สุภารัตน์ ไม่เหมือนค่ะ
- ฉัตรชัย และถ้าเคยดูหนังที่เซสกอนเนอร์เล่นเป็นพระเอก คุณจะเห็นอัม โบปาน่าเกลียดที่สุดตัวสูง โย่งอย่างกับเปรตที่เดิน โย่งๆ
- สุภารัตน์ ไม่แน่ใจว่าที่ดูเป็นชุดที่ใครแสดงเป็นพระเอก แต่ที่ดูตัวอัม โบปาจะดำมากแล้วผมก็จะม้วนสูงแบบตลกๆ
- ฉัตรชัย แล้วความฉลาดเจตียว
- สุภารัตน์ ไม่มี
- ฉัตรชัย ไม่ได้มาเป็นคู่ปรับของอัลตันควอเทอร์เมน
- สุภารัตน์ ไร้ค่ะ เดินหาบของอย่างเดียว
- ฉัตรชัย ถ้าหากคุณจะถามว่ามันมีอิทธิพลอะไรบ้างไหม มันมีข้อสะกิดใจคือสาเหตุที่คุณจะเดินทางเข้าไปในป่าแล้วก็ปาลีกซึ่งหลงสำรวจ ป่าในจินตนาการของมันควรมีสาเหตุแล้วสาเหตุอันนี้มันตรงกัน หมายความว่าป็นจุดบันดาใจเหมือนกัน
- สุภารัตน์ การได้แผนที่มาก็จะเหมือนกัน ค่อนข้างเหมือนเพราะตัวอัลตันเองก็ได้แผนที่มาจากคนที่เดินทางเข้าไปก่อนแล้วก็ชมซานออกมาพบอัลตันแล้วให้แผนที่อัลตันไว้ก่อนที่จะตาย รพินทร์ก็รับไว้เหมือนกันแล้วลักษณะการคุยเรื่องแผนที่ตอนเล่าเรื่อง ในคิงโซโลมอนส์ไมน์ พออัลตันเล่าเรื่อง เซอร์เคอร์ติสและกูดกีหัวเราะจะจำแล้วตัวอัลตันก็จะโกรธบอกว่าผมไม่ได้เล่าเองนะคุณขอให้ผมเล่า ก็เทียบได้กับตอนที่คารินว่าแล้วรพินทร์บอกว่าเป็นผมไม่ได้ตั้งใจเล่านะ คุณขอรับรองให้ผมเล่าเอง จุดเริ่มต้นนี้ค่อนข้างเหมือนแต่จะไปแปลกแยกตรงตัวละครและรายละเอียดของแต่ละตอน
- ฉัตรชัย รายละเอียด ดีเทลของแต่ละตอนที่เสริมเข้ามามันแยกเรื่องออกไปเลยเพียงแต่แนวโครงว่าไปตามคนหายอันนี้ตรงกัน

- สุภารัตน์ ใช้ค่ะ ซึ่งตรงนี้เป็นลักษณะของนวนิยายผจญภัยแนวนี้ ซึ่งจะเทียบมาก่อนเลยว่า ลักษณะของนวนิยายแนวผจญภัยต้องเริ่มต้นว่ามีคนหายแล้วก็มีคนมาว่าจ้างให้เดินทาง
- ฉัตรชัย ฮือ
- สุภารัตน์ ต้องมีแผนที่แล้วจบลงที่ว่าเดินทางไปถึงสถานที่นั้น แล้วก็สามารถพาคนกลับมาได้ นี่จะเป็นลักษณะของนวนิยายแนวผจญภัยทั้งสามเรื่องทั้งคิงโซโลมอนส์ไมน์ ล่องไพร และ เพชรพระอุมา จะเขียนลักษณะนี้ก่อนแล้วถึงมาเริ่มแตกว่าเพชรพระอุมาได้รับอิทธิพลบางส่วนมาจากคิงโซโลมอนส์ไมน์ แต่ว่ามีรายละเอียดปลีกย่อยซึ่งน่าสนใจกว่าสนุกกว่า
- ฉัตรชัย ถูกต้อง อันนี้
- สุภารัตน์ ที่จะทำก็จะเป็นเรื่องแนวนี้ ไม่ทราบว่าคุณฉัตรชัยชอบตัวละครตัวไหนในเรื่องนี้มากที่สุดที่คุณเขียนมา
- ฉัตรชัย อะไรนะครับ
- สุภารัตน์ คือตัวละครในเรื่องเพชรพระอุมาทั้งหมด ไม่ทราบว่าคุณฉัตรชัยชอบตัวไหนมากที่สุด
- ฉัตรชัย ผมว่าผมรักทุกตัวนะ เพราะว่าผมสร้างขึ้นมาจากชีวิตจิตใจและผมใช้เวลาานเหลือเกิน ใช้เวลาถึง ๒๕ ปีกว่าสร้างเรื่องนี้ขึ้นมา เพราะฉะนั้นผมรักหมดทุกตัวแล้วที่แน่นอนที่สุดมันก็ต้องมีอยู่หนึ่งคือเงชาย รพินทร์ และคารินแล้วก็เชษฐากี้รักเป็นตัวยุทธ์ชายที่จะให้ข้อคิด ความยุติธรรมอะไรต่ออะไรแก่คณะเดินทางนี้ท้ายสุดไชยยันต์เป็นตัวประกอบสำคัญ แล้วพวกพรานพวกนั้นก็เหมือนกัน แม้กระทั่งบุญคำก็มีความสำคัญ
- สุภารัตน์ ช่วงแรกๆของการแต่งเท่าที่สังเกตคือภาษาในเรื่อง มีความรู้สึกที่ภาษาที่ใช้ของพรานพื้นเมืองมันไม่ค่อยเหมาะกับฐานะของเขาเท่าไร พอไปกลางๆเรื่องเริ่มรู้สึกว่าบุญคำคือพรานชาวบ้านที่รักเจ้านายแต่ว่าภาษาของเขาจะเป็นอีกระดับหนึ่งแล้วยังภาคสอง มีคนตั้งข้อสังเกตบอกว่าภาคนึงเวลาอ่านแล้วคือเหมือนกับว่าทุกคนเรียนเท่ากันพูดได้ตอบกันจะคล้ายๆกัน มาช่วงกลางเรื่องปลายเรื่องแล้วก็ภาคสองภาคสามจะเริ่มแยกระดับภาษามากขึ้น ถ้าพรานก็จะเป็นสำนวนของพราน อย่างตัวบุญคำตอนแรกจะมีรับคุณรพินทร์ พอไปกลางๆเรื่องจะเรียกนายชะรับ
- ฉัตรชัย อันนี้ก็เหมือนกัน เล็กๆน้อยๆที่มันนั้นเกินไปมีบ้างเหมือนกัน แต่ว่าคุณจะสังเกตเห็นอยู่ตลอดเวลาว่า พรานป่าพวกนี้จะไม่เรียกข้างว่าข้าง จะเรียกว่า ซ้าง ตามสำเนียงของเขา พวกสุพรรณ พวกเมืองกาญจน์ เรียกข้าง แล้วก็ไอ้ที่เรียก

- ว่าคุณ นาย ฐิติกอนตันมีจริง
- สุภารัตน์ คอนแรกเลย
- ฉัตรชัย ฮะ คอนดันๆ แล้วต่อไปก็เรียกนายตลอด
- สุภารัตน์ คอนไพรมหากาฬคอนนี้จะมีเยอะ...คอนที่เริ่มแต่งนวนิยายเรื่องนี้มีแรงบันดาลใจอะไรบ้างคะ คือคุณฉัตรชัยจะแต่งนวนิยายอยู่แล้วอย่างจุฬาทริคุณ ก็เคยอ่านศิวารাত্রีก็เคยอ่าน สกาวเดือน...
- ฉัตรชัย หมายความว่าผมเคยเขียนเรื่องรักๆทำนองนี้ แล้วทำไมถึงมาเขียนแนวนี้
- สุภารัตน์ ไซค์ะ
- ฉัตรชัย คือผมจะบอกให้ฟังว่า ชีวิตของผมในอดีตเป็นชีวิตที่ผ่านมามากมายอย่างประสบการณ์ ในชีวิตมีหลายแบบทั้งแบบผจญภัยในเมืองทั้งแบบผจญภัยในป่า ทั้งแบบเพลย์บอยที่อยู่ตามสังคมในกรุงเทพ เพราะฉะนั้นขึ้นอยู่กับว่าจะหยิบยกความชัดเจน ประสบการณ์ในแง่ไหนขึ้นมาเขียน เพราะฉะนั้นหากคุณสังเกตดีๆ คุณจะเห็นว่าพนมเทียนเรียกได้ว่าเป็นนักเขียนคนเดียวที่เขียนได้หลายแนว
- สุภารัตน์ ถ้าอย่างบู้หน้อยก็เสีบครุฑ บู้มากแต่อ่านแล้วก็สนุกดี เรื่องรักก็อย่าง เช่น สกาวเดือน รัศมีแข กัลป์งา
- ฉัตรชัย แยกกันเห็นใหม่
- สุภารัตน์ อย่างเครียๆหน้อยก็ศิวารাত্রี หรืออย่างปฐพีเพลิง เรื่องผจญภัยก็เรื่องเพชรพระอุมา แนวสืบสวนสอบสวนก็มีล่าทรชน
- ฉัตรชัย ที่พระเอกเป็นตัวละครเดียวกันทุกคอน เกิดคิดอะไรขึ้นก็จะเข้ามาสืบสวนสอบสวน
- สุภารัตน์ ฐิติกว่าเรื่องนั้นจะเป็นงานเขียนของพนมเทียนชิ้นแรกที่อ่าน เห็นเป็นตอนเล็กๆ ไม่ยาวมากก็เลยหยิบมาอ่าน จากนั้นก็เรื่องปฐพีเพลิง เรื่องสุดท้ายที่อ่านคือเพชรพระอุมา เพราะว่าเรื่องมันยาวมากอ่านแล้วก็สนุกดีซื้อหนังสือมาเก็บ
- ฉัตรชัย คือเรื่องนี้สรุปได้ว่าผมผ่านชีวิตมาหลายๆแนวแล้วไม่ได้ทิ้งเปล่า เอาสิ่งเหล่านั้นมาเก็บมาคิดเขียน เพราะฉะนั้นถ้าคุณสังเกตดูให้ดีๆ คุณจะเห็นว่ามืออยู่ประมาณสองแนวที่ผมไม่อาจจะเขียนหรือไม่กล้าเขียน เพราะผมไม่มีความชำนาญเลย ประวัติศาสตร์จีน ประวัติศาสตร์ไทย ประวัติศาสตร์ไทยนั้นเรียนมาพอรู้แต่ไม่สามารถระบุได้ชัดเจนว่าอะไรเป็นอะไร แม้กระทั่งคำพูดที่พูดกันสมัยก่อนผมไม่สามารถที่จะคิดออกมาได้ว่าสมัยสมเด็จพระนเรศวร คนกับคนนี่เขาพูดกันว่าไง เอ็ง ข้า มึง กู หรืออะไรอย่างไร ผมไม่รู้ว่าเขาแทนตัวกันว่าอย่างไร แล้วยัง ลูกศกราชที่เท่านั้น จุลศกราชอะไรนี่ หมดทำเลย เพราะฉะนั้นผมจึงไม่กล้าเขียนประวัติศาสตร์ไทย ทั้งที่ผมอยากจะเขียนเหลือเกินเกี่ยวกับการกู้ชาติของสมเด็จพระนเรศวร แต่ผมไม่กล้าเขียน เพราะผมใช้ถ้อยคำไม่ถูกและไม่รู้วันเวลาที่แน่

นอน แล้วอีกอย่างหนึ่งคือมีผู้ที่มีความรู้เหนือผมเค้าจะคอยจับผิดอยู่ เพราะฉะนั้นเขียนออกไปไม่ได้เราไม่มีความรู้ ประวัติศาสตร์จีนอีกอย่างไม่กล้าเขียนว่าไอ้หลิวมันถูกลมอย่างไร นอกจากดันหลิวยังมีคั่นอะไรอีก เดือนอะไร คั้งชื่อผมยังคั้งไม่ถูกอย่างเก่งที่สุดผมก็จะคั้งเป็นจีนสมัยใหม่เช่นเหตุการณ์อึ้งย้งซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นประมาณ พ.ศ.๒๔๕๕ คิดต่อมาถึง๒๕๐๐นั่นละ ะยะนั้นพอจะเขียนได้สำหรับจีนสมัยใหม่ขึ้นมา แต่จีนสมัยโบราณแบบเดียวกับมังกรหยกผมไม่มีความรู้ เพราะฉะนั้นเรื่องอะไรก็ตามที่ผมไม่มีความรู้ผมหลีกเลี่ยง เรื่องไหนก็ตามที่ผมเขียนผมมีความชำนาญมีประสบการณ์

สุภารัตน์

แล้วถ้าพูดว่าตัวรพิทน์ ตัวแวงชายส่วนหนึ่งมาจากประวัติคุณฉัตรชัยเองที่เรื่องการศึกษา แล้วตัวรพิทน์ถ้าเขียนว่ามาจากตัวคุณฉัตรชัยด้วยได้ไหม เพราะว่าเคยอ่านเจอเป็นสรุปประวัติคุณฉัตรชัยเรื่องการล่าสัตว์ เมื่อก่อนล่าสัตว์เพื่อความบันเทิงสนุกสนาน แต่ตอนหลังๆนี้จะล่าเพราะความจำเป็นเท่านั้นเช่นป้องกันตัวเอง หรืออย่างข้างจำเป็นก็จะล่า กล่าวได้ว่ารพิทน์มาจากคุณฉัตรชัยเอง

ฉัตรชัย

อาจจะเกิดขึ้นจากที่เรียกว่าจิตใต้สำนึก ชับคอนเซ็ปต์ใหม่ซะ ผมมีความรู้สึกอย่างไร...

สุภารัตน์

เขียนไปเลย

ฉัตรชัย

ซะ ผมก็เขียนใส่ลงไปในตัวละครโดยที่ไม่มีเจตนาว่า ตัวเองจะไปเป็นตัวนั้นหรือ แต่ว่าคนเขียน พุดง่ายๆรพิทน์ถ้าคุณดูให้ดีๆเป็นคนร่างเพรียว เล็ก คุณดูตัวผม ผมไม่ใช่คนใหญ่โตอะไร ผมจะมีรูปร่างเล็ก แต่คนเราจะเล็กหรือใหญ่มันอยู่ที่น้ำใจ

สุภารัตน์

ใช่ค่ะ

ฉัตรชัย

กับผี มือ มันใส่ลงไปเรียกว่าจิตใต้สำนึก มันไม่รู้ตัวเลยเพราะฉะนั้นมันเป็นไปได้เหมือนกันที่ว่า ถ้าจะถามว่ามาจากตัวผมไหม ผมก็รับได้ครึ่งๆกลางๆว่าบางส่วนก็มาจากตัวผม บางส่วนก็มาจากสิ่งที่ตัวผมไปเห็นบางคนที่มืออยู่ แล้วเอามาผสมผสานกัน คืออย่างผมไม่น่าเป็นคนตายด้านอย่างรพิทน์ แต่ผมเห็นเพื่อนผมบางคน พรานบางคนหน้าแข็งกระด้างเป็นหินอยู่ตลอดเวลา ไม่ค่อยจะยิ้มไม่ค่อยจะอะไรๆแบบนี้ อันนั้นก็เลยเอามาใส่ แต่ส่วนแวงชายไม่ใช่ผมแน่นอน เพียงแต่ว่าไอ้ประวัติเค้าบางส่วนบางอย่างมาตรงกับผมเข้า พันธุมีประเทศเพราะแวงชายอยู่ในพม่า แล้วก็พระรุดงค์พม่าเอาไปเลี้ยงไว้ เพียงแค่นี้ก็แล้วกันก็ส่งให้เรียนกันได้ แวงชายจะเหมือนผมก็แค่เบื่กราวนี้ตอนนี้เท่านั้น เพราะงั้นแล้วแวงชายจะไม่ใช่ผม แวงชายเป็นคนรูปร่างสูงใหญ่หล่อมาก หน้าตาจะคล้ายๆเทพบุตรกรีกอะไรทำนองนั้น ผิวดำแดงคล้ำ

- สุภารัตน์ เห็นช่วงหลายปีก่อน ที่มีข่าวว่าจะสร้างเป็นละครของกันคนา แต่ว่าถ่ายทำได้แค่
คอนหรือสองคอนแล้วก็หยุดไป
- ฉัตรชัย จริง
- สุภารัตน์ เค้าวางตัวว่ารพินทร์จะให้พงพัฒน์เล่น แล้วเงาจะให้คุณบิณฑ์เล่น ก็ได้เพราะ
บิณฑ์ค่อนข้างตัวใหญ่ แต่พระเอกจะสูงไปนิดนึงเมื่อเทียบกับบิณฑ์ ก็กำลังรอ
ดูอยู่
- ฉัตรชัย สร้างไม่ได้หรอกครับ เป็นคดีอยู่ ขณะนี้อยู่ที่ศาลฎีกา
- สุภารัตน์ หลายปีแล้วนี่คะ
- ฉัตรชัย คุณไม่รู้เรื่องมาก่อนใช่ไหมเกี่ยวกับคดี คือว่าเมื่อปี ๒๕๑๓ ผมได้ขาย พงง่าย ๆ ว่า
อนุญาตให้กับบริษัทหนึ่งไปสร้างเป็นภาพยนตร์ แต่การทำสัญญาให้ไป
สร้างเป็นภาพยนตร์นั้นนะผมให้ทำเพียงแค่ครั้งเดียว คุณจะทำยังไงก็ตามครั้ง
เดียวก็เป็นอันจบกันซึ่งมันเป็นธรรมเนียมของการขายลิขสิทธิ์ในสมัยนั้น แต่
สัญญานั้นอาจจะหละหลวมไม่ได้กำหนดว่าครั้งเดียวหรือว่าจะไร ทั้งๆที่ทุกเรื่อง
เราทำมาอย่างนี้ทั้งนั้น ก็มีเจ้าของบริษัทนี้ หมายความว่าผมอาจจะคิดไกล
ไปในด้านหาผลประโยชน์ เมื่อขายให้เขาแล้วเขาอุบ เขาจะสร้างของเขาได้ตลอด
ไป แล้วลิขสิทธิ์ในการทำเป็นหนังจะต้องเป็นของเขาตลอดไป แต่มันจะเป็นของ
เขาตลอดไปได้อย่างไรในเมื่อผมขายให้เขาในราคาที่ไม่ใช่ขายตลอดไป แล้วผมมี
เงื่อนไขที่ว่าห้ามไม่ให้เขาเอาไปขายต่อใคร ถ้าเขาทำไม่ได้เขาก็ต้องมาคืนให้กับ
ผม เขาก็เอาไปขายให้กับช่อง ๗ ช่อง ๗ จะทำผมก็ขออายุดีทำไม่ได้ พอผมขอ
อายุดีช่อง ๗ กลับมาฟ้องผมว่าผมละเมิด ฟ้องแล้วเราก็สู้กันทางคดี คดีระหว่างที่
ว่าลิขสิทธิ์ของการทำละครหรือทำภาพยนตร์เป็นของใครกันแน่ จะเป็นของนาย
พนมเทียนหรือของนายวิทยา เวสสวัณน์ ผู้ซึ่งซื้อไปครั้งแรก ศาลชั้นต้นผ่านไป
แล้วหลังจากพิจารณาไปสองปี ศาลชั้นต้นให้ลิขสิทธิ์กลับมาเป็นของผมตามเดิม
ให้ยกฟ้องของช่อง ๗ กับนายวิทยาหมด ต่อมาเขาอุทธรณ์ อุทธรณ์กลับนี้แปลก
มาก เขาอุทธรณ์ว่าผมผิดสัญญาให้ปรับผมเป็นเงินจำนวนหนึ่ง เพราะผมผิด
สัญญาแต่ไม่ยอมพูดออกมาว่าแล้วลิขสิทธิ์ละเป็นของใคร ไม่ยอมบอก บอกอย่าง
เดียวว่าผมผิดสัญญาให้ปรับแค่นี้แต่ไม่พูดถึงเรื่องลิขสิทธิ์ ผมก็ฎีกาค่อ ขณะนี้
ฎีกาไปสองปีแล้วยังไม่คมาเลย
- สุภารัตน์ ก็รอดอยู่ว่าใครจะเป็นคนสร้าง
- ฉัตรชัย สะ รวมความว่าระหว่างช่อง ๗ กับช่อง ๗ ไม่รู้ว่าใครจะสร้าง สุดท้ายผมจะแพ้
หรือชนะคดี
- สุภารัตน์ ถ้าคุณพนมเทียนชนะก็จะเป็นช่อง ๗ ที่สร้าง แต่ถ้าช่อง ๗...

- ฉัตรชัย แต่ถ้าเขาชนะก็จะเป็นของช่อง๗ไป ผมคิดว่า...
- สุภารัตน์ น่าจะเป็นคุณฉัตรชัยชนะ
- ฉัตรชัย ผมไม่กล้าที่จะคิดเข้าข้างตัวเองขนาดนั้นนะครับ แต่ว่าผมก็คิดว่า... โดยรูปการณ
แล้วมันไม่เคยมีปรากฏว่าใครจะขายเรื่องให้ไปตลอดกาล สมมุติคุณเป็นเจ้าของ
หนังสือมาซื้อเรื่องของคุณจะทำอย่างไร คุณก็คงจะมีเจตนาจะสร้างเพียงครั้ง
เดียว คุณคงไม่คิดว่าสร้างแล้วสร้างอีกสร้างแล้วสร้างอีกเป็นไปไม่ได้ แล้วถ้าหาก
ว่าคุณคิดจะสร้างแล้วสร้างอีกผมก็ตกลงนะไม่ใช่ไม่ตกลง ผมก็บวกราคาเข้าไปซิ
บวกราคาเข้าไปสูงขึ้น ผมอยากจะให้เขาสร้างร้อยครั้งด้วยซ้ำ ยิ่งเขาสร้างเยอะผม
ก็ยิ่งได้เงินเยอะๆ ใช่มั้ยล่ะ ทีนี้มันไม่ใช่อย่างนั้นมันเป็นการสร้างกันครั้งเดียว
แล้วจบสิ้นไป แต่ผอณัฐสัญญาไม่ได้ระบุว่าให้สร้างเพียงหนึ่งครั้ง แต่ถึงมันไม่ได้
ระบุว่าให้สร้างเพียงหนึ่งครั้งสัญญาข้ออื่นก็เข้ามาบังคับ คือข้อที่ว่าจะไปขายคน
อื่นไม่ได้นะ คือผมขายคุณไปแล้วถ้าขายขาดผมจะมีสิทธิ์ไปส่งคุณให้ทำอย่างนั้น
ไม่ได้ไปทำอย่างนี้ไม่ได้ เราก็เลยมาสู้กันในแง่นี้ ผมก็ขอสรุปเรื่องคดีนี้ว่าขณะนี้
ผมยังไม่รู้ว่าผมจะแพ้หรือชนะ เพราะฉะนั้นการทำให้เป็นบทละครโทรทัศน์ก็ยังไม่
ไม่ได้ทั้งสิ้น รวมทั้งเศรษฐกิจสมัยนี้ด้วย ผมคิดว่าทั้งช่อง๗และช่อง๑...
- สุภารัตน์ คงไม่มีใครอยากลงทุนแน่
- ฉัตรชัย คงไม่กล้าลงทุนแน่
- สุภารัตน์ ถ้าดำพิงแค่เดินป่าเฉยๆนี่ก็คงได้ แต่ว่าฉาก อย่างฉากใดโนเสาร์นี่ค่อนข้างสร้าง
ลำบาก
- ฉัตรชัย ผมคิดว่าถ้าเขาฉลาดจริง ๆ นะ เขาน่าจะทำได้เพียงแต่ว่าลงทุนหน่อย คือฉากกับ
สัตว์อย่าไปเล่นกับมันมาก ถ้าคุณอ่านเรื่องมาตลอดแล้วคุณเห็นความลึกลับ
อาถรรพ์ เช่นเมืองนิทรานคร เมืองผีดิบอะไรทำนองนี้ พวกผีก็องกอย พอเอามา
ทำได้ แล้วตอนยิงสังขยงเสื่อเราก็อินเสิร์ทเข้าไปคือไอ้หนังสือที่เขาทำนั่นอะไร
ทำนองนี้ เราไม่เน้นหนักไปทางเรื่องของสัตว์ เราเน้นหนักไปทางผจญภัยในป่า
แล้วเจอกับความลึกลับอะไรนั่น ถ้าอย่างนั้นมันก็ไปได้
- สุภารัตน์ ตรงเรื่องนี้คงต้องขอรบกวนถาม อย่างแรกเลยไม่เคยเข้าไปเดินป่า เรื่องที่สองคือ
ไม่รู้เรื่องลึกลับในป่า ถ้าเรื่องผีเรื่องวิญญาณนี่พอจะเชื่อ พอจะรู้เรื่อง ส่วนการ
เดินป่าที่จะมีคาถาสมานางไม้ในป่า คาถาที่ว่าพวกสาธ ฆี เสือสมิงพวกนี้จริงๆแล้ว
มันมีอยู่จริงหรือเปล่านั้น
- ฉัตรชัย มันมีจริงครับ แต่มันจะใช้ได้ผลขนาดไหนผมไม่ทราบ แต่ผมได้เข้ามาแล้วเหมือน
กัน
- สุภารัตน์ แล้วเคยเจอพวกเสือสมิงจริงๆหรือเปล่านั้น

- ฉัตรชัย ผมไม่เคยเจอเสือสมิงหรอก แต่ผมเจอในสิ่งที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นอะไร เป็นต้นว่าที่ผมเคยเขียนไว้ในชีวิตประวัติของผมในช่องทาง
- สุภารัตน์ ที่ว่าเอาน้ำลาย...
- ฉัตรชัย ใช่ครับ แต่ตอนที่มันเข้ามากินดินโป่ง ผมนั่งจุ่มอยู่บนห้างแล้วยิงออกไป โดยมากจะใช้แสงไฟฉายเพราะมันสว่างมาก มันร้องตอบมาว่า โอ๊ย!
- สุภารัตน์ อันนี้ก็มิในเรื่อง
- ฉัตรชัย อ้อ เสียงเหมือนคนเลย เสร็จแล้วฝุ่นก็กระจายตกลงอยู่ตรงนั้น แล้วก็ลูกห่างอยู่ข้างๆนี่นะ ต้นจันทน์กระทิงผมตกลงมาข้างล่าง
- สุภารัตน์ ลูกห่างกลัว
- ฉัตรชัย ลูกห่างหมายถึงไม้ที่เอาไปทำห้าง มันสั้นคล้ายๆใครมาเขย่า พอผมตกลงมาแล้วก็ไปจุ่มอีกที จนรุ่งสางสว่างแล้ว รอยกระสุนที่หายเข้าไปในดินโป่งยังมีอยู่เลย แต่ไม่มีหมหรือคนเลย สิ่งนั้นมันคืออะไร แล้วสิ่งที่เล่นงานผมคืออะไร ฉะนั้นสิ่งนี้มีจริง แล้วผมเข้าป่าทุกครั้ง ผมใช้ทั้งวิทยาศาสตร์และไสยศาสตร์
- สุภารัตน์ ตรงนี้ก็เหมือนกับตัว...
- ฉัตรชัย ฮะ ผมใช้ทั้งวิทยาศาสตร์และไสยศาสตร์เหมือนกัน ถอดกันมาเลย ความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับการเดินป่า การล่าสัตว์ การตามรอยต่างๆ ภาคแรกนี่เป็นวิชาการทั้งนั้น ของจริง
- สุภารัตน์ แล้วในภาคสองและภาคสามพูดถึงงูที่กลืนกินหัวกินหางกันเรื่องจริงหรือเปล่า
- ฉัตรชัย เขาเรียกว่ากำไลงูหายากมาก ถ้าเห็นที่ไหนคนโบราณบอกว่าให้เก็บไว้เถอะ
- สุภารัตน์ ช่วยกันอะไรได้บ้างคะ
- ฉัตรชัย หลายอย่างเหลือเกิน ช่วยป้องกันภูติผีปีศาจ จัญไรต่างๆ เป็นสิ่งที่คิดคล้ายกับว่าเทพเจ้าบันดาลให้เห็น เพราะตามปกติที่งูจะมากินหางกันแบบนี้มันยาก แล้วเราไม่เคยเห็นว่าหลังจากกินกันแล้วเราจะพบ เราเห็นแต่เพียงว่าขณะที่เห็นนั้นมันต่อสู้กันแล้วมันกลืนกันไปก็ไปตายคาที่ซึ่งเราเรียกว่านาคบาศก์ กันเรื่องงูพิษ สิ่งอัปปริยจัญไรต่างๆ ภูติผีปีศาจ
- สุภารัตน์ เท่าที่จำได้เห็นจะมีเรื่องงาช้างกำจัด ช่องหมู กำไลงูหรืออะไรเมื่อไหร่
- ฉัตรชัย มีหลายอย่างฮะ กำไลงู พวกสมิงกินคน ครั้งแรกสุดถ้าคุณอ่านจะจำได้ว่ารพินทร์กับคารินหลงป่าด้วยกัน แล้วคารินไปเจอลูกเสือ
- สุภารัตน์ ที่ไปเล่นกันไปเจอถ้าเสือแล้วไปหลบอยู่บนต้นไม้
- ฉัตรชัย แล้วก็เห็นคาบเอาศพมาสองศพ พอศพสุดท้ายศพที่สามเห็นนั่งมา ผีสิงแล้วนั่งมาบนหลังเสือ แล้วกระโดดลงจากหลังเสือดบบมือชี้หน้านี้แหละตัวการฆ่าลูกมัน ไ้เสือเห็นก็โหดขึ้นไปเลย เขาก็ซัดมันด้วยปืน เสือก็ล้มลงตาย พอเสือล้ม ไข่

- กะเหรี่ยงคนที่ถูกกักมันก็ล้ม อันนี้เป็นสิ่งที่ผมไม่ได้เห็นมากับตา แต่คุณตาผมคุณปู่ผมซึ่งเป็นนักล่าสัตว์เล่า แม้แต่ผี โขมคก็เหมือนกัน
- สุภารัตน์ ตอนแรกที่อ่านนี่กว่าเป็นผีกระสือ ตอนที่ยังไม่เฉลยว่าเป็นตัวอะไร
- ฉัตรชัย คือเกร็ดต่างๆ ที่มันอัศจรรย์ดูแล้วเหลือเชื่อ แต่อ่านแล้วสนุกนี่นะ ไม่ใช่สิ่งที่ผมคิดขึ้นมาเอง แต่เป็นนิยายข้างกองไฟที่ ผมเดินทางไปล่าสัตว์พอกกลางคืนไม่มีอะไรทำก็ผิงไฟกัน พวกพรานเก่าๆจะเอามาเล่าให้ฟังว่าสมัยพ่อเขาสมัยปู่เขาเคยพบอย่างนี้ก็เก็บมาใส่ไว้ บางอย่างก็ได้จากบรรพบุรุษมา เพราะบรรพบุรุษผมก็ชำนาญเรื่องป่า
- สุภารัตน์ ช่วงเดือนที่แล้วมีกระทู้อาการตีสิบของคุณวิวัตที่เชิญตาเกินมาให้สัมภาษณ์
- ฉัตรชัย นั่นเขาก็ไปอีกทางหนึ่งอะ นั่นเขาเชื่อมาก แต่ว่า...คือตาเกินนี่ก็คล้ายๆตาบุญคำ ในเพชรพระอุมาเหมือนกัน ที่นี้เขาเชิญไปสัมภาษณ์ก็ถามถึงเรื่องนี้ว่ามีจริงไหม เขาก็ยืนยันว่ามีจริง
- สุภารัตน์ ที่ฟังเขาพูดนี่ดูท่าทางร้อยเปอร์เซ็นต์เขาเชื่อหมด ถ้าใครไม่เชื่อทำให้มาคุยกับเขา หรืออย่างซ้องหมู รู้สึกว่าจะเป็นการม गयाไปหรือเปล่า ตอนแรกก็คิดว่ามันจริงหรือไม่จริงพอมาคิดเทียบก็คงจริงมั้ง เพราะคุณฉัตรชัยก็เขียนถึงก็เลยอยากรู้ว่า คุณฉัตรชัยเคยเห็นเองหรือเปล่า
- ฉัตรชัย ซ้องหมู ผมเคยเห็น มีของจริง แต่ผมไม่เคยเอาไปลองว่ายิงแล้วจะเข้าหรือไม่เข้า แต่หมูตัวที่ผมเคยล่ายิงแล้วไม่เข้านั่นนะ หนังมันเป็นหมูแก่ หมูใหญ่มาก แล้วคนที่ เป็นพรานอยู่แถวนั้นใช้ปืนที่อ่อนอานุภาพจึงยิงมันไม่ค่อยจะเข้าหรือถ้าเข้าก็พอปรึ่มๆ เพราะถ้าเข้ากระสุนที่เป็นลูกของนี่เกาะเต็มตัวมันพราวกลายเป็นเกราะอย่างศิลปะ ถ้าพอโดนไรเฟิลกำลังสูงๆมันก็ตายครับ
- สุภารัตน์ เป็นเรื่องของความทันสมัยของอาวุธปืน
- ฉัตรชัย มันเกี่ยว เขาใช้ลูกซอง อย่างผม ไปผมก็ใช้ไรเฟิลมันแรงกว่ามาก
- สุภารัตน์ จะมีตอนหนึ่งที่ลองปืนกัน ที่ยิงไปโดนต้นไม้ตะเคียนโคดๆ ตอนหลังมีผีป่ามาอาละวาดมาสังตัวคาริน ไม่ทราบว่าคุณพ่อคุณเล่าหรือเจอเอง
- ฉัตรชัย ไซไซ เขาเล่าให้ฟัง แต่เท่าที่ผมเคยเห็นสิ่งประหลาดมาแล้วตอนนั้นยังเด็กอยู่มาก ตอนนั้นสงครามโลกครั้งที่สองเกิด ผมอพยพจากกรุงเทพฯ ไปอยู่กับคุณตาที่บ้านเกิดเก่าที่ปัตตานี อำเภอสายบุรี สองคนตาหลานก็ไปดักเข้กัน คุณตาผมก็สูบนุหรีไบจาก ก็มีไฟแช็กแบบโบราณตั้งกระป๋องนุหรีเก่าๆซึ่งใส่ไบจากกับไฟแช็ก อันนั้น เป็นต้นตะเคียนอยู่ตรงนี้ มองเห็นอย่างนี้ตรงอินม้นโล่ง แล้วเราก็ไปดักเข้เสร็จแล้วเราก็กลับมาอีกที ผมก็เห็นว่านุหรีเขาหาย เดินทางรอบต้นไม้ แก้กั โกรธแต่บังเอิญเป็นคนดีมีวิชา ก็ฉวยพร้าที่เหน็บหลังผรุสวาทมาค้ำแล้วฟันไปที่

- ต้นตะเคียนแล้วบอกจะเอาอย่างไรกันเนี่ย แล้วเดินอ้อมมาอีกที ตั้งอยู่ตรงเนี่ยซะ เมื่อกี้เรามองไม่เห็นเขาบังตาเรา เพราะฉะนั้นไอ้สิ่งที่เหนือโลกขึ้นมาเนี่ยผมเชื่อร้อยเปอร์เซ็นต์ เพียงแต่ไม่สามารถนำมาพิสูจน์ได้ว่าเป็นอะไร สิ่งเหล่านี้ผมจะบอกให้คุณฟัง เมื่อคุณยังเล็กๆเด็กอยู่ยังเรียนหนังสือมาไม่มากจะรู้สึกว่าเขาเล่าอะไรมาก็เชื่อหมด ทุกอย่างพอมาระดับกลางเริ่มที่ระดับมัธยม ถึงปริญญาตรีปริญญาโทจะปฏิเสธหมด ไม่จริง ทุกอย่างต้องอยู่ในรากฐานของวิทยาศาสตร์ พอเข้าขั้นคือกเตอร์หรืออะไรแล้ว คราวนี้เริ่มลังเลแล้ว มันจริงหรือไม่จริง ที่นี้เหตุผลระหว่างเด็กกลางสุดกับบนสุดมันเชื่อตรงกัน แต่เหตุผลไปคนละอย่าง ข้างบนเขาพิสูจน์แบบวิทยาศาสตร์ ข้างล่างเชื่อแบบงมงาย ตรงกลางจะไม่เชื่ออะไรสักอย่าง
- สุภารัตน์ แต่ว่าก่อนข้างเขื่อนะคะ คือเชื่อเฉพาะเท่าที่เคยเจอมา อย่างวิญญาณ แต่ถ้านอกเหนือจากเรื่องที่เคยเจอมา...
- ฉัตรชัย ถ้าคุณเชื่อเรื่องวิญญาณ เรื่องอื่นก็เป็นความจริง
- สุภารัตน์ เพียงแต่ว่าเรายืนยันไม่ได้
- ฉัตรชัย มันเป็นมิติที่ ๔ มิติที่ ๔ ที่เราไม่สามารถสัมผัส เห็นได้ด้วยตาเปล่า เรามาคุยกันเล่นๆสักนิดหนึ่ง อาจจะนอกเรื่อง ไอ้การที่ว่ามันเป็นพล็อตคร่าวๆ อย่างหลวมๆ ของฝรั่งมาแล้วก็พวกเรามาทำเป็นภาษาไทย เกิดไอเดียขึ้นจากอันนี้แล้วเราก็เขียนตามไปแล้วก็ถูกวิเคราะห์หรือวิจารณ์ว่าเราลอกหรือก๊อปปี้เรื่องฝรั่งมา แต่มันไม่เคยมีสักครั้งหนึ่งว่าฝรั่งจะมาก๊อปปี้เราหรือลอกเรื่องเรา แต่ผมมีข้อพิสูจน์ได้ผมเขียนเล็บครุฑ ชิพซูชัย รหัส ๖๖๖ ก่อนเขียนเฟรมมิ่งเขียนออกมาในเจมส์บอนด์ ๐๐๗ ที่ว่ามีลักษณะเหมือนกัน คือหมายความว่าพระเอกเป็นคนกะล่อน รูปหล่อ เป็นสายลับ ไปมั่วอยู่กับพวกผู้ร้าย แล้วก็จะต้องเป็นคนที่มีเสน่ห์ด้านผู้หญิง เอาสายลับผู้หญิงฝ่ายตรงข้ามมาเป็นพวก
- สุภารัตน์ ก็เหมือนชิพซูชัย
- ฉัตรชัย อันนี้จะเหมือน ตรงกันทุกสิ่งทุกอย่าง แต่เราไม่เคยมีการพูดถึงเลยว่า เขียนเฟรมมิ่งนี้เคยมาอ่านของผมบ้างหรือเปล่าแล้วก็เอาไปทำอย่างนั้นหรือเปล่าหรือว่ากลายเป็นเหตุบังเอิญไปที่เขาเรียกว่าโคอินซิเดนส์
- สุภารัตน์ ก็มันนะคะ เท่าที่ทำมานี้ การได้รับอิทธิพลมีหลายอย่าง อย่างแรกคือคิดได้เอง เป็นต้นกำเนิดของนวนิยายคือคิดได้เอง อย่างที่สองคือได้โครงเรื่องมา หรือเอาเฉพาะชื่อตัวละคร หรือว่าเอามาทั้งเรื่องเลย อย่างเช่นของไทยก็มีหลายเรื่องที่เขาเอามาทั้งเรื่องเลย หรือว่าเขาเอามาทั้งเรื่องแล้วมาปรับให้เข้ากับไทยๆอย่างเช่นปราสาทมิดก็เอามาจากเจน แอร์ ซึ่งคล้ายๆกันแบบนี้ เอามาแล้วมาปรับ แต่ว่าเพชรพระอุมาปรับได้เก่งกว่า ปรับได้สนุกมาก

- ฉัตรชัย คืออันนี่นะฮะ คือผมจะบอกคุณว่าผมรับว่าผมอ่านเรื่องคิงโซโลมอนส์ไมน์แล้ว สาเหตุที่เข้าไปดินปามันเป็นสาเหตุที่จงใจคิดว่าเออเนี่ยเป็นเหตุผลที่ถูกต้อง ที่เขาจ้างให้ไปตามคนหาย
- สุภารัตน์ เพราะว่าถ้าเกิดจ้างเข้าไปล่าสัตว์เฉยๆ เข้าไปผจญภัยแล้วเจอ คือถ้าไปเจอ...ก็ควรจะเดินทางกลับได้แล้วไม่ควรจะเดินทางต่อใช้ไหมคะ ที่นี้จุดมุ่งหมายคือตามหาคน อย่างไรก็ตามก็ต้องไปให้ถึงจุดหมาย หากคนให้เจอ
- ฉัตรชัย ฮะ แล้วก็มีลายแทงเข้ามาประกอบ แล้วก็เอาลักษณะเข้าตามลายแทง ถ้าคุณจะสังเกตให้ดีๆทางด้านโน้น ทางคิงโซโลมอนส์ไมน์เค้าก็เดินของเค้าไปตามปกติของผมเนี่ยมันเป็นแบบที่เรียกว่าคล้ายมีอาถรรพ์ต้องคืนขึ้น๕ค่ำเดือนพฤศจิกายน เดือนสิบสอง พระจันทร์รูปเดียวซึ่งหมายถึงแทนถึงปีนพระศิวะ แล้วต้องมาตีความกับเงชายกันอีกนานว่าปีนพระศิวะเนี่ยมันหมายถึงอะไร จนกระทั่งใกล้เวลาที่มันเคลื่อนคล้อยมาจะตกปีบมาตะขอบเขาก็กลายเป็นรูปพระศิวะขึ้นมา ทางด้านโน้นก็สว่างโพลนเป็นรูปผู้หญิงนอน
- สุภารัตน์ จำได้ว่าตอนแรกที่อ่านถึงตอนนี้ ขนลุก มีหิมะตก มีพระจันทร์มาและเป็นรูปพระศิวะ หิมะตกเป็นรูปผู้หญิงนอนเป็นหน้าอกผู้หญิง...
- ฉัตรชัย และไอ้รายละเอียดอย่างนี้นี่นะฮะในคิงโซโลมอนส์ไมน์เค้าไม่มีเค้าไม่ได้ทำอย่างนั้น
- สุภารัตน์ คือเค้าจะมีว่าถ้าเดินไปถึงจะมีหิมะ
- ฉัตรชัย เค้าจะเดินไปเรื่อยๆ
- สุภารัตน์ เค้าจะเดินไปเรื่อยๆจนไปเจอเขาถูกหนึ่ง เขาเป็นรูปผู้หญิงนอนอยู่ตรงกลางเป็นร่องหน้าอกเขาก็จะเดินตัดขึ้นไป
- ฉัตรชัย เป็นรูปถันครับ ไม่ใช่รูปผู้หญิงนอนอยู่ นี่หมายความว่าพอขึ้นที่สูงตอนกลางวัน มองไปเห็นรูปผู้หญิงนอนแล้วแต่อย่าง ไม่ขึ้นไปบนเทือกพระศิวะ
- สุภารัตน์ แล้วก็หมู่บ้านของเพชรพระอุมานี่โรแมนติกกว่า
- ฉัตรชัย คนละเรื่องกันเลย หมู่บ้านของเขาเป็นบ้าน ไอ้เนี่ยเป็นนครทั้งนครซึ่งผมก็พยายามจะใส่เข้าไปในลักษณะที่ว่ามีอารยธรรมของกรีกผสมโรมันสมัยโบราณ นครอันนี้เป็นนคร
- สุภารัตน์ แล้วก็ผสมอินเดียด้วย
- ฉัตรชัย ฮะเพราะว่ามีศิวะ มีอุมา
- สุภารัตน์ ไซค์ะ คือตรงจุดนี้ที่คนไทยชอบ นิยายเดิมของคนไทยจริงๆจะชอบเรื่องแนวจักรวาล เรื่องแย่งบัลลังก์แย่งสมบัติกันจึงเอามาใส่ตรงจุดนี้แทนที่จะเป็นหมู่บ้านกะเหรี่ยงหมู่บ้านคนที่ล่าหลัง กลายเป็นเมืองที่เจริญมาแล้วเป็นพันปี รู้สึกว่า

โรแมนติคคนสนใจ ตรงจุดนี้ด้วยที่ทำให้...พิมพ์เท่าไรคนก็ซื้อ ที่ซื้อที่เก็บไว้ที่บ้านจะเป็นรุ่นก่อนรุ่นนี้

- ฉัตรชัย รุ่นก่อนใช้ไหมฮะ รุ่นก่อนที่
- สุภารัตน์ ที่เป็นของสำนักพิมพ์อะไรไม่ทราบ
- ฉัตรชัย สำนักพิมพ์พรหมชาติไหม
- สุภารัตน์ ใช่ค่ะ ใช่ ชื่อชุดนั้นเก็บไว้ คือไม่คิดว่าจะมีชุดอย่างนี้ออกมา
- ฉัตรชัย แล้วคุณอ่านตลอดทั้งสามภาคเลยใช่ไหม
- สุภารัตน์ ตลอดค่ะ
- ฉัตรชัย แล้วคุณอ่านความในใจของผมที่ผมเขียนไว้เวลาจบปิดท้ายเล่มอย่างไรอะไร
- สุภารัตน์ คำนำของภาคแรก ที่อ่านครั้งแรกจะเป็นรุ่นเก่าเลยเป็นกระดาษเก่า แล้วรุ่นที่ซื้อเก็บจะเป็นของก่อนสำนักพิมพ์นี้ บอกว่าคุณฉัตรชัยได้รับอิทธิพล เขียนนี้เขียนอ่านเล่นให้สนุก แล้วยังบอกว่าจะได้โครงเรื่องมาจากเรื่องอื่นบ้าง อย่าคิดอะไรมากคือเขียนขึ้นมาเพื่อความสนุกสนาน แต่ว่าภาคแรกพอรู้เรื่องก็คือเขียนขึ้นมาอย่างน้อยเพื่อความสนุกนิยายที่นี้พอจบภาคแรกแล้วตอนแรกนี้ไม่คิดว่าจะแต่งภาคสองออกมา รู้สึกว่าจบภาคแรกก็คือทิ้งค้างอยู่จึงเขียนภาคสองออกมา อยากถามว่าเพราะอะไรจึงเขียนภาคสองออกมา เผอิญคำนำที่อ่านเป็นของภาคแรก ภาคสองนี้ไม่เจอเพราะพิมพ์ออกมาจะเป็นเนื้อเรื่องเลยที่อ่านนะ
- ฉัตรชัย คือภาคแรกจะสมบูรณ์ได้ก็ต้องมีภาคสอง แต่ภาคสองภาคสามนี่นะฮะคือภาคเดียวกัน คือภาคสอง ภาคสามไม่มีหรือก อันนี้ภาคสามที่ต้องมาเขียนเป็นภาคสามมันเนื่องจากว่าผมมีเหตุจำเป็นที่จะต้องตัดให้จบในเดลินิวส์เพื่อมาออกหนังสือของผมเองมันจึงกลายเป็นภาคสาม ความจริงภาคสองคือจบบริบูรณ์ แล้วก็ทั้งสองภาคนี้ถ้าหากคุณพิจารณาดูให้ดีคุณก็จะเห็นถึงข้อแตกต่าง แยกต่างทั้งอารมณ์แตกต่างทั้งฉากและภูมิประเทศ ภาคแรกเป็นศิลปะของการเดินป่าล่าสัตว์ให้ความรู้อย่างเต็มที่ ภาคที่สองเป็นเรื่องของอารมณ์ เป็นทางไซโคโลยี ใ้การที่คนเรารักกับผู้หญิงคนหนึ่งแล้วก็ต้องถูกพลัดพรากไป มันเจ็บปวดขนาดไหน และมันเป็นการแสดงให้เห็นว่าอย่าให้เห็นว่าเค้ารักกัน เค้ารักกันจริงหรือเปล่า แล้วมันเกี่ยวข้องกับภาคปางเดิมอันเกี่ยวข้องกับอดีตชาติ
- สุภารัตน์ แต่ว่าอ่านถึงภาคสองภาคสามแล้วคิดว่าตอนแรกคุณฉัตรชัยคงจะไม่แต่งภาคสองภาคสาม
- ฉัตรชัย คุณมีอะไรที่ทำให้คุณคิดได้เช่นนั้น
- สุภารัตน์ เพราะว่าถ้าคิดจะแต่งภาคสองภาคสามต่อ ทำไมภาคแรกตอนที่ผ่านมันตรัยผ่านนิทรานครทำไมจึงไม่เอ่ยถึงจิตรวงนางค์ ไม่เอ่ยถึงอัคนีรุทธิ์เลย

- ฉัตรชัย ไซ้ไซ้ ไม่ได้เอ่ยถึงเลย ไม่ได้เอ่ยถึงแม่แต่คนเดียวเลย อันนี้คุณก็วิเคราะห์ถูก แต่ว่าผมได้ถามคนหลายๆคนดูแล้ว เขาก็บอกถึงจุดนี้ ผมไม่ได้เอ่ยอะไรเลย แล้วมาเอ่ยถึงในภาคสองทำไมมันถึงสนิทกลมกลืนกันได้โดยที่ไม่มีอะไรมาค้ำกันเลย
- สุภารัตน์ มีอยู่ช่วงหนึ่งในภาคสองหรือภาคสามที่บอกว่า ที่มันตรัยบอกว่าตอนนั้นคือมีพันธุมวคืออยู่ที่เลยไม่อยากจะยุ่งกับจิตรางคนางค์ ไม่อยากยุ่งกับอัคนีรุทธิ์ แต่ว่าตัวรพิทท์กับนางเอกมาทำให้เสียพันธุมวดีไปก็เลยต้องการตัวจิตรางคนางค์ซึ่งเค้ารักมากกว่ากลับคืนมาซึ่งตรงจุดนี้ทำให้เรื่อง...
- ฉัตรชัย ตรงจุดนี้คุณวิเคราะห์ถูก ผมเขียนผมกะว่าจะให้จบอยู่แค่นั้น แต่ว่าเมื่อมาทำงานของตัวเองอยู่คุณแสง เหตุระกูดขอร้องให้ผมเขียนต่อซึ่งเป็นงานหนักมากทีเดียวผมคิดอยู่หลายวันว่า จะเขียนต่อหรือไม่ เพราะถ้าผมเขียนต่อมันจะต้องสืบเนื่องกันให้ได้และจะต้องไม่ซ้ำ ต้องไม่ซ้ำในที่นี้หมายความว่าไฮลิคปะการล่าสัตว์ ศิลปะการเดินป่ามันมันบอกไว้อย่างเต็มเปี่ยมแล้วในภาคหนึ่ง ภาคสองจีนเขียนอีกมันซ้ำแล้วคนจะไม่อ่าน เราจะต้องเล่นไปอีกอีกฉากหนึ่งนำไปสู่อีกฉากหนึ่งถึงแม้จะมีการย้อนรำลึกมาบ้างก็แว่บๆเท่านั้นเองมันจะต้องไม่ซ้ำกันแต่ผมไม่ได้ตั้งใจจะเขียนมาก่อน
- สุภารัตน์ และอีกอย่างหนึ่งคือ พอเขียนต่อแล้วมาเป็นเส้นทางเดิม...ถ้าทำเป็นตอนๆอย่างเล็บครุฑ อย่างมัจจุราชสีรุ้ง ถ้าหากว่าเพชรพระอุมาทำเป็นตอนก็น่าจะได้ อย่างตอนแรกตาม ม.ร.ว.อนุชากลับมาได้ ภาคสองซึ่งจะไปตามหาเครื่องบินทำไมไม่ออกอีกเส้นทางหนึ่งเลยเป็นเรื่องอื่น แล้วทำไมถึงได้เป็นเส้นทางเดิมจุดหมายเดิม
- ฉัตรชัย สะเส้นทางเดิม คือหลักการค้นหาทางอากาศยิ่งใหญ่อย่างอเมริกันยังไม่พบแล้วมันก็น่าจะไปตกที่เดิม
- สุภารัตน์ ที่มรกตนคร
- ฉัตรชัย สะ ที่มรกตนครแน่
- สุภารัตน์ ซึ่งก็อาศัยทางนี้ทางเดียว
- ฉัตรชัย ฮือ เมืองลับแลอันนี้ มันถึงต้องอาศัยเส้นทางเดิม และอีกอย่างหนึ่งจะเปลี่ยนใหม่ทั้งหมดก็ยอมไม่ได้ เพราะนางเอกคือคารินยังอยู่ คารินยังจะต้องมีความสำคัญอยู่
- สุภารัตน์ เพราะไม่อย่างนั้นคารินจะตามไปได้อย่างไร ถ้าไม่เคยไปมาก่อน
- ฉัตรชัย คือผมเขียนเป็นลักษณะเป็นสองแง่อยู่สมอว่ารพิทท์เดินทางไปทางนี้ คารินเดี่ยวก็เดินตามเดี่ยวก็เดินแยกออกเพื่อจะสกัดหน้าอะไรอย่างนี้ เป็นการเขียนที่ลำบากพอสมควร ในการเขียนที่จะแบ่งฝ่ายว่าทางฝ่ายนี้มีเหตุการณ์อะไรทางฝ่ายนี้มีเหตุการณ์อะไร และเหตุการณ์นี้มันมาประจวบเหมาะกันได้โดยที่ต่างฝ่ายต่างไม่รู้

- สุภาวรัตน์ ตอนจบกลายเป็นว่าคารินถึงก่อน
- ฉัตรชัย ถึงก่อนเพราะเหตุว่าวายามานำทางไป แต่ก็มีอีกตัวหนึ่งคือตัวเงาชาย เงาชายนั้น
เข้ามาอยู่ตลอดเวลา ส่งกระแสจิต
- สุภาวรัตน์ ถ้าเกิดว่าตัวเงาชายออกมาด้วยมันคงสนุกดี แต่ว่าคงทำไม่ได้เพราะเป็นกษัตริย์
เป็นคิง คงออกมาไม่ได้ แต่ที่นี้ถ้าไม่มีตัวเงาชายคู่กับรพินทร์มันก็ไม่สนุกจึงให้
ออกมาจน
- ฉัตรชัย ฮะ อันนี้ถูกต้องเพราะฉะนั้นจึงต้องมาในจินตนาการหรือจิตใต้สำนึกของรพินทร์
เวลาหลับตาหรือเจ็บป่วยจะมีตัวเงาชายออกมา มิฉะนั้นแล้วจะไปพบเงาชายใน
เมือง บทเงาชายจึงนึกเดี๋ยวแล้วก็จะไม่มีความสำคัญ
- สุภาวรัตน์ ไซ้คะ เพราะตัวเงาชายคือตัวสีสันของเรื่อง
- ฉัตรชัย คุณอ่านละเอียดคนนะฮะ อ่านละเอียดจนวิเคราะห์ได้
- สุภาวรัตน์ หลายรอบคะ หลายรอบมากบางที่ไม่มีหนังสือจะอ่านก็เอามาอ่านอีกรอบ
- ฉัตรชัย อ่านเพราะทำงานคิ้วหรือเปล่า หรือว่าอ่านเพราะความสนุกในครั้งแรก
- สุภาวรัตน์ ครั้งแรกนี่อ่านด้วยความสนุก มาอ่านเพื่อจะทำงานสองปีนี่เอง
- ฉัตรชัย ตกลกคุณจะทำสไตส์ไหน
- สุภาวรัตน์ วรรณคดีเปรียบเทียบ เปรียบเทียบลักษณะของอังกฤษกับของไทย คือของตะวันตก
ตะวันตกนอก ซึ่งสองเรื่องนี้จะซัดมากเพราะว่าตะวันตกคือชิบาเบรตทางโน้นไป
เลย ของไทยเราทางตะวันตกก็จะเป็นพระอุมาของอินเดีย ก็จะเทียบกัน
เพราะวรรณคดีเปรียบเทียบถ้าเทียบสองชาติขึ้นไปจะซัดมากเวลาเข้าคณะ
กรรมการจะไม่มีปัญหา ถ้าเป็นชาติเดียวกันจะต้องเน้นว่าจะเปรียบเทียบแนวไหน
- ฉัตรชัย อันนี้ก็ต้องใช้เวลาานพอสมควร
- สุภาวรัตน์ นานเหมือนกัน คือตอนนี้อยู่ขั้นรวบรวมข้อมูลอยู่แล้วเหลือเวลาอีกหนึ่งปีก็จะ
เขียนแล้วก็จะสรุปให้ได้ว่าสมมุติฐานที่ตั้งขึ้นมานั้นไซ้ไหม
- ฉัตรชัย คุณอ่านมาหลายเรื่องหรือยัง เรื่องของผม หลายประเภทแล้วไซ้ไหม
- สุภาวรัตน์ หลายประเภท
- ฉัตรชัย ศึกษางานมาโดยตลอด
- สุภาวรัตน์ ไซ้คะ ก็เรียกได้ว่าติดตามงานของพนมเทียนมาตั้งแต่เด็ก คือเริ่มแรกทีอ่าน อ่าน
เรื่องที่เป็นตอนๆ ก็สนุกดี รู้สึกจะคล้ายๆเซอร์ลีโอโสลันนิคหนึ่ง เรื่องสืบสวน
สอบสวน จำได้ว่ามีอยู่ตอนหนึ่งคือตัวเอกจะไปจับคนร้ายฆ่าคนตาย จำไม่ได้ว่า
ตอนอะไร จำสับสนหรือเปล่าไม่ทราบ แล้วก็คือตัวฆาตกรทำเป็นไม่รู้เรื่องเขา
นอนอยู่ แต่พระเอกจับกางเกง ปรากฏว่าคนตายตัวใหญ่ คือเข้ามาในห้องแล้ว
เปลี่ยนเสื้อผ้าออกไป ฆาตกรทำเป็นเปลี่ยนเสื้อผ้านอนอยู่ก่อน แต่กางเกงตัวเล็ก

- ค้นพาดทับทางเงงตัวใหญ่
- ฉัตรชัย อ้อ อันนั้นเป็นนิยายชุดสืบสวนสั้นๆ
- สุภารัตน์ เรื่องแรกที่อ่านคือเรื่องนั้น
- ฉัตรชัย อ้อ คุณอ่านตามลำดับก่อน
- สุภารัตน์ ใช่ค่ะ แล้วค่อยมาตามอ่านเรื่องปรุพีเพลิง เปิดเปิดดูเป็นอินเดียทำทางจะสนุกดี เป็นคนชอบวรรณคดี พออ่านเสร็จก็ส่งสารพระเอก แล้วก็ติดตามเรื่องอื่นต่อ
- ฉัตรชัย ก็ติดตามมามากพอสมควร ผมเขียนเรื่องนี้เมื่อ ๒๕๐๗ เอ้อเพชรพระอุมาจะ คุณเกิดหรือยัง
- สุภารัตน์ ยังค่ะ เกิด ๒๕๑๖
- ฉัตรชัย ๒๖ ไร่ไหม เอ้อ ๒๕๑๖ ไร่ไหม
- สุภารัตน์ ตอนนี่ ๒๔-๒๕ เรื่องเพชรพระอุมาแก่กว่าหลายปีเหมือนกัน ประมาณ ๕-๑๐ ปี ตอนที่อ่านภาคหนึ่งจบแล้ว กำลังเขียนภาคสองอยู่ก็อ่านตามมาเรื่อยๆ จำได้ว่า ตอนแรกที่อ่านพออ่านถึงเล่ม ๑๖ ตอนป่าโลกล้านปี...
- ฉัตรชัย ใ้อัจจนป่าโลกล้านปีนี่นะฮะ เป็นตอนที่ผมมาบอกไว้ในภาคสองว่ามันเป็นกาล เวลาซ้อนเหลื่อมกัน ไม่ทราบคุณเคยได้ยินคำนี้ไหม กาลเวลาซ้อนเหลื่อม
- สุภารัตน์ เคยได้ยินค่ะ
- ฉัตรชัย กาลเวลาซ้อนเหลื่อมคือ การที่เหตุการณ์ในอดีตกาลอาจจะ โผล่ขึ้นมาอยู่ในสมัย ปัจจุบัน...ตอนนั้นหลายต่อหลายคนรับไม่ได้แต่พอจุลาสตีลปาร์คมาฉาย ก็เลยเชื่อถือได้
- สุภารัตน์
- ฉัตรชัย ผมก็เลย...เขาเขียนมาก่อนแล้วเรื่องนี้ คือถ้าหากผมจะเขียนเรื่องไหนผมศึกษามาก่อนถึงแม้เรื่องซากฟอสซิลต่างๆ แม้ว่าผมจะไม่ได้เรียนมาตรงๆก็ตาม ผมชอบเรื่องพวกนี้ชอบชีวิตมนุษย์หรือสัตว์โลกตั้งแต่เป็นร้อยๆล้านปีมาแล้ว สมัยจุลาสตีลปาร์ค สมัยจุลาสตีล สมัยไฟโอลิซีน อะไรทำนองนี้ซึ่งมันบอกให้ทราบว่า มี สัตว์ชนิดไหนที่ครองโลกอยู่ เหล่านี้เอามาจากวิชาการทั้งนั้นถึงแม้ไม่เห็นเองผม ก็เอามาจากวิชาการ
- สุภารัตน์ เขาอยู่ของเขาย่างนั้น เวลามันซ้อนกันแล้วเราไปเจอเอง เดินเข้าไปอยู่กับเขาเอง พอเราเดินพ้นแล้วก็กลับมาเป็นปกติ จุลาสตีลปาร์คนี้ดูแต่ภาคแรก
- ฉัตรชัย เขาเอาขึ้นมาทำ
- สุภารัตน์ ภาคสองนี้ไม่ได้ดู ไม่ชอบดูภาคสอง
- ฉัตรชัย ภาคสองนี้ผมก็ไม่ได้ดู....
- ...
- สุภารัตน์ อย่างในล่องไพรก็มีนะคะตอนที่เห็น ไค โนเสาร์

- ฉัตรชัย มีหรือ
- สุภารัตน์ มีค่ะ
- ฉัตรชัย ผมก็อ่านเหมือนกันนะ แต่อาจจะมีหลายภาค
- สุภารัตน์ จะมียุ่ตอนหนึ่งที่พูดถึงไดโนเสาร์
- ฉัตรชัย เห็นมีแต่กระทิงที่ลงมาเหยียบคน หรือว่าอะไร...ซึ่งในตามปกติกระทิงจะไม่ทำอย่างนั้น ซึ่งท่านอาจจะเขียนในลักษณะนิยาย กระทิงตัวนั้นอาจจะมียุ่สิ่งจะได้ทำอะไรได้หลายๆอย่าง
- สุภารัตน์ ตอนที่อ่านจะเป็นชุดห้าเล่ม รู้สึกว่าจะอยู่ในเล่มสอง จะพูดถึง ไดโนเสาร์ในทะเลสาบแล้วก็จะมีการพูดถึงกึ่งกอยด้วย ตอนแรกที่เราเริ่มอ่านคิดไว้เต็มที่เลยที่ได้รับอิทธิพลกันมา แต่พออ่านจริงพบว่าแต่ละคนก็มีแนวทางต่างกันออกไป อย่าง ล่องไพรเขาก็จะเดินป่าจริงๆ แต่เพชรพระอุมาจะผสมจินตนาการด้วยประสบการณ์การล่าสัตว์ด้วย ที่เหมือนกันก็คือจะเดินป่าเหมือนกัน ที่เขียนได้เต็มที่เลยเป็นนิยายแบบนี้เหมือนกันและก็มีชื่อเสียง คิงโซโลอนส์ไมน์ก็คือมีชื่อเสียงของตะวันตกของอังกฤษ ล่องไพรและเพชรพระอุมาของไทย ถ้าถามถึงนวนิยายผจญภัยของไทยจะนึกถึงสองเรื่องนี้ก่อน ถ้าเป็นคนรุ่นหลังจะนึกถึงเพชรพระอุมาก่อน เพราะล่องไพรจะเป็นตอนสั้นๆไม่ค่อยสนุกเท่าไร สองเรื่องนี้ถือว่าเป็นเรื่องที่เด่นมาก
- ฉัตรชัย อันนี้ผมก็ถือเป็นมารยาทเหมือนกันที่ผมมาเขียนเพชรพระอุมา นี้ ภายหลังจากครุมาลัยซึ่งเป็นคนรุ่นอาของ ผม ท่านได้เสียชีวิตไปแล้วจึงเขียนเรื่องนี้ขึ้นมา ถ้าหากท่านยังมีชีวิตอยู่ผมก็ยังไม่กล้าเขียน เพราะเหตุว่าเราเป็นนักเขียนประเภทเดียวกันแล้วเราเป็นนักเขียนรุ่นอาวุโสต่ำกว่าอะไรแบบนี้ ว่าจะไม่ทำการอะไรแบบไปวัดรอยเท้าผู้ใหญ่หรืออะไร คือกลัวไปว่ามันจะกลายเป็นคู่แข่งของท่านหรืออะไร ทำนองนี้ก็ไม่ดี ไว้ให้ท่านสิ้นสุดไปเสียก่อนแล้วเราค่อยเขียน
- สุภารัตน์ ไม่เหมือนกับนักเขียนสมัยใหม่นะคะ เพราะนักเขียนรุ่นใหม่ๆมักจะเขียนเทียบรุ่นเก่า
- ฉัตรชัย ไซ้...ผมยังแปลกใจอยู่ทุกวันนี้ว่าคุณเกิด ๑๖ รุ่นลูกผม แล้วก็ผมเขียนเรื่องนี้มาคนรุ่นผม รุ่นก่อนผม ก็อ่านกันไปจนกระทั่งรุ่นลูก ถ้ารุ่นลูกยังอ่านได้ผมก็เป็นความภูมิใจมีความยินดี หลากหลายอ่านได้ ...นี่คือความพอใจของผู้เขียนของนักเขียนทุกคน คืออยากให้เรื่องของเขาสามารถอ่านได้ชนทุกชั้นทุกวัยทุกเพศทุกระดับการศึกษา ถ้าเป็นอย่างนี้เมื่อไหร่แสดงว่าคนนั้นประสบความสำเร็จ
- สุภารัตน์ เชื่อว่าคนที่ชอบอ่านหนังสือ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ต้องอ่านเรื่องนี้ต่อไป รุ่นหลานรุ่นเหลนก็ต้องมีคนอ่าน เพราะจะต้องมีคนแนะนำเขาว่าอ่านเรื่องนี้สิ สนุกนะอ่าน

แล้ว จะติดใจ เหมือนกับที่ตัวเองเคยเจอมา

ฉัตรชัย

คุณรู้ไหมว่าเพราะอะไรมันถึงไม่ล้าสมัยไปคุณวิจารณ์ได้ไหม *

สุภารัตน์

อย่างแรกเลยคือเรื่องสนุก น่าสนใจ อย่างที่สองมันเป็นเรื่อง ไกลตัวเดี๋ยวนี้ตัวคน จะไปเดินป่าก็ไม่ได้คนก็จะไปอ่านหนังสือ...

ฉัตรชัย

คือเรื่องมัน ไม่ล้าสมัย เหมือนออกจากโลกนี้ไปสู่อีกโลกหนึ่งเพราะฉะนั้นอ่านได้ ทุกยุคทุกสมัยทุกเพศ

สุภารัตน์

คือเพชรพระอุมาจะได้บรรยากาศผจญภัย ห่างไกลจากชีวิตประจำวัน เขาอยากได้ ประสบการณ์เขาก็อ่าน อ่านแล้วเขาก็ไม่เบื่อเพราะว่าไม่จำเจ อ่านแล้วก็จะจินตนาการไปได้เรื่อยๆ เมื่อไหร่ๆก็จะมีคนอ่าน

ฉัตรชัย

คือมันออกจากโลกที่เราอยู่ในปัจจุบันนี้ออกไป

สุภารัตน์

อย่างตอนนี้จะไปเที่ยวป่าก็ไม่ได้ ป่าก็น้อย

ฉัตรชัย

มันหมดแล้วอะป่า รุ่นผมนี่เป็นรุ่นสุดท้าย คนอายุ ๖๐ กว่ารุ่นผมนี่ เป็นรุ่นสุดท้ายที่จะเข้าไปเห็นป่าลึก

สุภารัตน์

อย่างไรก็ตามเขาใหญ่ มันก็เป็นสถานที่ท่องเที่ยว มันไม่ใช่ป่า ไม่มีทางที่จะไปเจอ ประสบการณ์อย่างในเรื่องได้ การที่เขาอ่านเขาก็จะได้บรรยากาศได้ประสบการณ์ได้ อะไรหลายๆอย่าง เขาก็จะอ่านกันต่อ...

...

ฉัตรชัย

มีจุดบันเทิงใจเหมือนกันยอมรับว่ามีจุดบันเทิงใจในการอ่านคิงโซโลมอนส์ไมน์ ว่าสาเหตุของการเดินป่ามาจากอะไร คนนี้หายเข้าไปในป่าเพราะอะไร หวังชมทรัพย์ หวังอะไร...

สุภารัตน์

ชอบผจญภัย ไปตายเอาดาบหน้าหวังรวยกลับมาคือเหมือนกันเลย คือจุดนี้พูดได้ว่าเหมือนกันเลยแต่ที่น่าสนใจคือรายละเอียดที่ไม่เหมือนกัน ถ้าอ่านสองเล่มแล้วคือคิงโซโลมอนส์ไมน์เล่มเดียวมาเป็นเพชรพระอุมาภาคหนึ่ง ๒๔ เล่ม ซึ่งแต่งได้เก่งมาก

ฉัตรชัย

ภาคสองภาคสามไม่อ่านไม่สนใจเลย

สุภารัตน์

อ่าน แต่ว่าถ้าจะจับคิงโซโลมอนส์ไมน์เป็นหลักมันก็จะอยู่แค่ภาคหนึ่ง แต่คงจะเขียนสรุปไปด้วยเพราะว่าเป็นการผจญภัยเหมือนกันขึ้นต้นลงท้ายเหมือนกันคือหากคนพบ อย่างล่องไพรก็จะเขียนเหมือนกันคือมีคนหนึ่งที่ไปหากคนพบ คนนั้นจะกลับมาด้วยหรือไม่กลับคือลงท้ายเหมือนกันจะเขียนสรุปเหมือนกัน เป็นลักษณะของการผจญภัยที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติของการเขียนนวนิยายแนวนี้... การผจญภัยในป่าหาสมบัติก็เลยหยิบสามเรื่องนี้ซึ่งเด่นมากมีคนสนใจกันขึ้นมาทำ ปัญหาคือตัวนางเอก คือเอามาจากไหนกันแน่คิดขึ้นเองหรือยืมมา เป็นประเด็นสำคัญที่

- อยากถามมากที่สุดคือเรื่องตัวเอง
- ฉัตรชัย ตัวนางเอกลึกขึ้นมาเองครับ คิดขึ้นมาเองว่าควรจะต้องมีลักษณะท่าทีแบบนี้เข้ามาเสริมเพื่อให้มีรสชาติ
- สุภารัตน์ ใช่ค่ะ เพราะเวลานิยายไทยต้องมีพระเอกนางเอก ลักษณะของตัวละครตัวนี้คิดขึ้นมาเองหมดเลยใช่ไหมคะ
- ฉัตรชัย ครับ ใช่
- สุภารัตน์ จะได้ตัดส่วนที่เป็นภาพยนตร์ออกไป... ลักษณะของนางเอกในภาพยนตร์ก็จะเหมือนกันคือจะไม่ค่อยรู้เรื่อง อวดคิวดูเหมือนกัน...
- ฉัตรชัย ถ้าไม่มีผู้หญิงก็ไม่สนุก แล้วถ้าผู้หญิงจะตามเข้าไปในป่าเฉยๆ ไม่มีบทบาทอะไรก็ไม่สนุก
- สุภารัตน์ แล้วอย่างตัวหม่อมมาเรียละคะ เพราะในล่องไพรก็จะมีตอนที่มิตร.สมิท ไมราไปเดินป่าแล้วก็จะไปเจอมนุษย์กินคนเหมือนกัน... สองคนนี้เดินทางไปวิจัยเรื่องมนุษย์ สมุนไพร ถ้าตั้งข้อสมมุติฐานว่าตัวหม่อมมาเรียมาจากไมราได้ไหม
- ฉัตรชัย มาเรียมีตัวจริง เมื่อสมัยที่ผมยังรุ่นๆอยู่ผมเคยเข้าไปล่าเสือที่อยู่ในป่าแคว้นปะหังของ...สมัยนั้นเขาเรียกว่ามาลาโยไม่ไหวมาเลเซีย เป็นลูกครึ่งฝรั่งเศส เป็นมือล่าสัตว์ เป็นรุ่นพี่ผม พ่อเขาเป็นเพื่อนกับผม เลยไปเห็น ไปเห็นมาแล้วประทับใจก็เลยเอามาใส่เป็นตัวละคร
- สุภารัตน์ แล้วตัวสามีนี่มีจริงไหมคะ
- ฉัตรชัย ตอนนั้นยังเป็นสาวรุ่นอยู่ แล้วผมก็ยังเด็กเด็กมาก
- สุภารัตน์ ชื่อมาเรียเลยหรือเปล่านั้น
- ฉัตรชัย มาริอา... คุณอ่านล่องไพรมากกว่าผมอีกนะ ไอ้ตอนที่คุณเล่าให้ฟังนี้ผมไม่เคยอ่านเลยเท่าที่อ่านมาเห็นมีชุดกระต๊อง... แล้วตัวศักดิ์สุริยันนี้ รู้สึกจะเป็นเรื่องเล่าหรือเปล่าเขาจะเรียกว่าตัวผมหรือข้าพเจ้าตลอดเวลา
- สุภารัตน์ เป็นเรื่องเล่าค่ะ ซึ่งลักษณะการจะเหมือนคิงโซโลมอนส์ไมน์ เพราะว่าจะเป็นเรื่องที่ผ่านไปแล้ว แล้วกลับมาเล่าที่หลัง แล้วคิงโซโลมอนส์ไมน์ก็เป็นเรื่องผ่านไปแล้วถึงกลับมาเล่า ส่วนเพชรพระอุมาคือไปในเรื่องเลยตัวละครเดินทางคนอ่านก็เดินทางกับเขาด้วย
- ฉัตรชัย เขาหนามากไหม นี่ผมเป็นฝ่ายถามคุณแล้ว
- สุภารัตน์ เรื่องอะไรคะ
- ฉัตรชัย เรื่องล่องไพรครับ เพราะผมได้มาบางส่วนเท่านั้นเอง ได้มาไม่ครบ
- สุภารัตน์ หนาค่ะ หนาพอสมควร ประมาณ ๕ ตอน ชุดเก่าจะพิมพ์รวมห้าเล่ม ๕ ตอนเล่มแรกจะมีเรื่องมหัสยคาถาป่า หม่อมไมรา หน่าเก๋กินคน ล่างูยักษ์ มีดอกไม้กินคน

ที่มีคอนหนึ่งทีเพชรพระอุมาเข้าไปเจอมีโครงกระดูกอยู่ในนั้นซึ่งเหมือนกัน พุดถึงเรื่องคนเป็นเสือเสือเป็นคนเล่มหนึ่งจะมีหลายตอน เล่มสองก็จะมีการพุดถึง กองทัพลิง ...

- ฉัตรชัย เมื่อครั้งที่พุดว่านางเอกเป็นนางเอกของใครเป็นนางเอกของศักดิ์ สุริยันหรือเปล่า
- สุภารัตน์ ไม่ใช่ค่ะ เป็นคอนหนึ่งแต่ว่ามีบุคลิกคล้ายกัน ในเรื่องจะไม่มีนางเอก
- ฉัตรชัย เป็นแพทย์หรือเปล่า เป็นศัลยแพทย์หรือเปล่า
- สุภารัตน์ เป็นหมอค่ะ เป็นหมอเฉยๆ
- ฉัตรชัย คุณต้องอ่านทั้งสองเรื่องแล้วมาเทียบกัน
- สุภารัตน์ ใช่ค่ะ ถ้าเกิดไม่ได้มีอิทธิพลต่อกัน มันก็จะกลายเป็นธรรมเนียมการแต่งซึ่งต้องใส่เข้ามา อย่างคอนหมู่บ้านกินคนตอนสาวเขียวก็มีการยิงระเบิดทำลายเทวรูปเหมือนกัน
- ฉัตรชัย ระเบิดนี้เขาใช้ธนูตีระเบิดหรือเปล่า
- สุภารัตน์ ไม่ได้ใช้ธนูค่ะ เขาระเบิดไปฝั่งแต่ระเบิดเทวรูปเพื่อทำลายพวกนั้นเหมือนกันจะมีเรื่องงูยักษ์ มีขุมเพชรอยู่ในถ้ำ มนุษย์ครึ่งคนครึ่งสัตว์แต่ไม่เหมือนวายุอันนั้นจะเป็นอีกแบบหนึ่ง ในเล่มสองก็จะมีอยู่คอนหนึ่งซึ่งพุดถึงข้างกำลังจะตาย แล้วก็มีการปลุกผีมาขึ้นประคองให้ไม่ให้จำฝูงล้มจะเหมือนกับคอนไอ้แห้ว อ่านแล้วรู้สึกเหมือนกันมาก ถ้าหากไม่ได้รับอิทธิพลมาโดยตรงมันก็จะเป็ธรรมเนียมว่าในการแต่งแบบนี้มันจะมีเป็นขั้นๆไป ในเล่ม๕ จะมีตัวละครตัวหนึ่งในคอนตุ๊กตาผี จะมีตัวละครตัวหนึ่งซึ่งถ้าถูกละ เป็นแม่ผดจะคล้ายกับวาชิกามาก มีการตามล่าช้าง มีฉากช้างกระทืบเสื่อตาย โขลงช้างไปนอนขมขมกันอยู่ในแอ่งในหุบเขาซึ่งต้องหาทางเข้าไป สรุปว่ามีบางตอนที่คล้ายกัน
- ฉัตรชัย คุณอ่านละเอียดเลยนะ ผมยังไม่มีโอกาสได้อ่านของเขาละเอียดอย่างนี้ที่มีอยู่ที่คอนที่คนกลับชาติมาเป็นกระทิงอะไรนี่
- สุภารัตน์ ค่ะ สองพี่น้องที่มาเกิดเป็นกระทิง แล้วก็มีการที่พระเอกยิงแรดแล้ว โคนแรดเหยียบ คือลักษณะการหลบจะคล้ายกับที่มารียหลบ
- ฉัตรชัย ถ้าอย่างนั้นความรู้ในการล่าสัตว์ของเขากับผมก็คงจะเหมือนกัน เรียกว่าอันนี้ใช้หลักความจริง
- สุภารัตน์ ใช้หลักความจริงของประสบการณ์ในการเดินป่า
- ฉัตรชัย หลักความจริงในการเดินป่า หลักความจริงในการตามรอยสัตว์ นิสัยใจคอของสัตว์ ลักษณะของป่าซึ่งเป็นป่าลุ่มบ้าง ป่าเนินบ้าง ที่เขาเรียกมอกับมาบ ค่านของสัตว์ต่างๆ อุปนิสัยใจคอของสัตว์มันตรงกันเพราะเราเป็นพรานด้วยกัน
- สุภารัตน์ ก็เลยออกมาลักษณะเหมือนกัน อย่างแรดที่ว่าเผชิญหน้าแรดแล้วไม่ตายคือให้ล้ม

- ตัวนอนแล้วมันก็จะเลยไปเป็นธรรมชาติของสัตว์
- ฉัตรชัย กระทั่งก็เป็นอย่างนั้นเหมือนกัน ผมยังเคยคิดและชอบใจอยู่อันหนึ่งเลยว่า ครู มาลัยเขียนถึงกระทั่งตัวนั้นว่าเอาหัวโจกแล้วเอาเท้าเหยียบอีกที พอมาคิดอีกที อ้อ กระทั่งตัวนั้นมันมีสี่สิง ก็ต้องทำอะไรพิสดารไปกว่าสัตว์โดยธรรมชาติจะทำได้ แต่กระทั่งนี้เมื่อคุณล้มแล้วตัวมันสูงใหญ่มาก คุณคงไม่เคยเห็นนอกจากไปเขาเดิน แต่ตัวก็ไม่โตเท่าไทรเดี่ยวนี่ จริงๆแล้วกระทั่งมันตัวใหญ่กว่าที่เราเห็นในสเปน มาก มันน้อยๆข้างนะครับ จากข้อเท้าสูงไปถึงโหนกมันเนี่ยเกินสี่ระยะเรา ๖ ฟุต น้ำหนัก ๒-๓ ตัน
- สุภารัตน์ ทำไมเขาเดินตัวเล็กจ้ง
- ฉัตรชัย เพราะมันโตไม่ทันแล้ว รุ่นนี้มันเป็นลูกกระทั่ง
- สุภารัตน์ มันต้องโตต่อไปเรื่อยๆ
- ฉัตรชัย มันคงจะเล็กลงเรื่อยๆ แต่กระทั่งในป่าที่ผมเข้าไปมันล้มอยู่อย่างนี้เรายืนอยู่จะส่ง มีคพร้าให้กันก็ดี จะแกล่เนื้อส่งกันไม่ถึง ความใหญ่ของมัน เพราะฉะนั้นเวลามัน มาคั้นไม้ขนาดอ่อนตัดด้วยเขาขาด ไม่ใช่ขาดด้วยความคมของเขาแต่ขาดเพราะ ความแรง
- สุภารัตน์ เรื่องเล็กกลับในล่องไพรกับเพชรพระอุมาก็มาจากพรานเก่าเล่าให้ฟังแล้วก็ประสบ- การณ์ในป่าอย่างคาดานางไม้ พรานทุกคนต้องเรียนอยู่ แล้วเอาไปใช้ เผอิญ ประจวบเหมาะว่าตรงกัน ในล่องไพรจะมีพุดถึงกองทัพพญเป็นพันเป็นหมื่นตัว เจออะไรก็จะแหะ ลักษณะการบรรยายจะคล้ายกับกองทัพหมาป่า คงเป็นเรื่อง ของการเดินป่าว่าเจออะไรบ้างก็จะมาถ่ายทอด แล้วมนุษย์กินคนมีจริงหรือไม่ อย่างพวกสาางเขียว
- ฉัตรชัย มนุษย์กินคนในถิ่นที่ผมท่องเที่ยวไปนี้ไม่มี แต่ลึกเข้าไปสมัยก่อนนี้ประมาณ ๕๐ ปีก่อน แถบพม่ามันไม่ได้กินคนมันล่าคน พวกว่าเดี่ยวนี่กลายเป็นกองพลแล้ว กลายเป็นชุมชนผลิตยาฆ่ากับเฮโรอีน แต่สมัยก่อนมันล่าคน
- สุภารัตน์ พุดถึงการหนีมนุษย์กินคน คือในล่องไพรเขาไม่ใช่คำว่าสาางเขียว แต่เพชรพระ- อุมาใช้ คือหนีทั้งกลางวันกลางคืน หนีการตามรอย ไม้จั่น โคนจับได้ คล้ายๆกับ แงซายคือหนีตลอด สาางเขียวเป็นศัพท์ที่มีอยู่ก่อนแล้วหรือคิดขึ้นมาเอง
- ฉัตรชัย คิดขึ้นมาเองว่ามีอยู่เผ่าหนึ่งซึ่งมีอิทธิพลเหนือเผ่าตองเหลืองและคูร่ามากชอบล่า มนุษย์ไปกินหรือฆ่าตายทำนองนี้ อันนี้เป็นการสมมุติขึ้นมา ยังไม่เคยเจอ เดินป่า จริงๆก็ยังไม่เคยเจอ
- สุภารัตน์ แล้วเรื่องของสาาง เสือสมิง คนเป็นเสือ
- ฉัตรชัย ถ้าสาาง สาางเฉยๆก็มีคือหมายถึงเสือลายพาดกลอนซึ่งแก่มาๆแล้วจนกระทั่งลาย

- หมดไป กลายเป็นสี่เหล็องจางๆ
- สุภารัตน์ แล้วก็จะมีส่วนเขียวในเรื่อง
- ฉัตรชัย อันนี้เป็นชื่อมนุษย์เผ่าหนึ่ง
- สุภารัตน์ แล้วตัวสง่าในภาคสาม
- ฉัตรชัย สง่าหนี่รู้มาจากพระไตรปิฎก ไตรปิฎกบอก ผมก็มาสมมุติให้เป็นตัวแทนของ
ร่างของเทวี เช่นถ้าเขามาในรูปแบบนี้เขาก็มาในรูปแบบที่น่ากลัว ถ้าเขาจะมาในรูปแบบน่า
รักเขาก็จะมาในรูปแบบที่สวยงาม ถ้าคุณสังเกตเห็นในห้องโน้นคุณจะเห็น...ลักษณะ
เป็นในทางเทพนิยาย อันนี้คุณพอจะดูออกไหม
- สุภารัตน์ น่าจะเป็นนารายณ์หรือเปล่านั้น
- ฉัตรชัย ใช่ นารายณ์บรรทมสินธุ์ เมื่อก่อนมีห้อยอะไรเต็ม เคี้ยวนี้ผมให้เอาออกหมดแล้ว
เขาบอกว่าไม่เหมาะที่จะเอาไว้ในบ้านเพราะเป็นพรหม เป็นหน้าพรหมเหมือนกับ
โนนควัด...
- ...
- ฉัตรชัย ...ผมสนใจคนที่สนใจงานของผมมาตลอด ผมรู้สึกว่าเขาสนใจงานเรา ผมแคร์นะ
แคร์คนที่สนใจงานผม แต่ว่าคนหลายๆคนที่พยายามจะมาคุยกับผม หรือ
สัมภาษณ์ผม ผมถามว่าเคยอ่านเรื่องอะไรบ้างยังไม่เคยอ่านสักเรื่องเลยเลยไม่รู้จะ
คุยอะไรกันมันไม่มีแบ็คกราวนด์อะไร อย่างคุณนี่อ่านหนังสือของผมมาละเอียด
รู้เรื่องเยอะ เรายังมีเรื่องที่ต้องคุยกันเยอะ มีเรื่องที่ผมจะอธิบายอะไรต่อมิอะไรได้
อีกเยอะ
- สุภารัตน์ ศิวราตรี ตอนที่อ่านตอนแรกคิดว่าคนที่รอดน่าจะเป็นคนที่สอง เวชยันตร์น่าจะ
รอดกลายเป็นว่าคนเล็กรอดคนเดียว...
- ฉัตรชัย หมายความว่าต้องกินไปก็อยู่ไม่ได้ หย่อนกินไปก็อยู่ไม่ได้ ทางสายกลางเท่านั้นที่
จะอยู่ได้ อย่างทฤษยันต์นี่อยู่ไม่ได้เป็นอันขาด ถ้าอยู่ก็หมายความว่าเรื่องนี้จะไม่
เกิดขึ้นเพราะเขาจะต้องชนะอารยันแน่นอน ทฤษยันต์เก่งเกินไปแม้กระทั่งพิษณ
ุมหาราชก็ยังไม่กลัวคนคนนี้
- สุภารัตน์ ตอนที่ทฤษยันต์ฆ่าตัวตายแล้วสั่งให้ตัวหัวตัวเอง
- ฉัตรชัย ตัดหัวแล้วส่งไปให้พร้อมเขียนจดหมายไปให้พิษณุมหาราช
- สุภารัตน์ แม้จะตายแต่ก็เป็นวีรบุรุษ คิดว่าไม่ทฤษยันต์ก็เวชยันต์ต้องอยู่เพราะเก่งทั้งคู่ กลายเป็น
ทศสยคุนเล็ก
- ฉัตรชัย ทศสยคุนเล็กความจริงมีแค่เวทมนต์คาถา มายากล ผี มือไม่ค่อยมีเท่าไร
- สุภารัตน์ แต่กลายเป็นว่าคนนี้อยู่และจะเป็นกษัตริย์ต่อ และก็นางเอกยามาระตือรือร้นก็คิดว่า
จะอยู่ต่อแต่กลายเป็นว่าตายทั้งคู่

- ฉัตรชัย คือหลังจากทำหน้าที่ของลูกสาวขอชีวิตพ่อไว้ไม่ให้เวชยันต์พุ่งดาบเข้ามา หรือว่าพุ่งหอกเข้ามาใส่ ขอชีวิตพ่อไว้ พอเวชยันต์จะจกพ่อเป็นฝ่ายพุ่งสวนเข้าไป
- สุภารัตน์ ก็เลยไม่ยอมไปกับพ่อขอตายกับคนรักดีกว่า
- ฉัตรชัย คุณน่าจะทำศิวราตรีนะ เพราะว่าปฐพีเพลิงไม่ค่อยชอบใจเท่าไรเพราะผมเขียน ตอนอายุน้อยมาก
- สุภารัตน์ ปฐพีเพลิงนี่อ่านแล้วไม่เข้าใจว่าทำไมนางเอก ทำไมค่อนข้างใจร้ายอย่างนั้น
- ฉัตรชัย ใช่ นาคมัลลิกา ใช่
- สุภารัตน์ จริงๆพระเอกก็ไม่ได้ทำอะไรให้เขา ค่อนข้างจะรักด้วย
- ฉัตรชัย ต้องการชนะ ต้องการชนะอย่างเดียว พอชนะไปแล้วก็ไม่มีประโยชน์อะไรเพราะ ตัวก็รักเขา
- สุภารัตน์ ก็เลยเสerahไปตอนจบ...
- ฉัตรชัย ตอนเขียนเรื่องมัสยา สกาวเดือนคุณยังไม่เกิดมั้ง เกือบสี่สิบปีแล้วตอนที่เขียนอายุ ยังน้อยก็เหตุผลหรืออะไรต่ออะไรก็ไม่ค่อยมี...ตกลงว่าคุณเป็นนักอ่าน
- สุภารัตน์ ใช่ค่ะ อ่านมันคะ สายตามีปัญหาเพราะว่าอ่านหนังสือเยอะเกินไป ไปไหนมา ไหนต้องมีหนังสือติดมือเล่มหนึ่ง...
- ฉัตรชัย จบจุฬาฯใช่ไหม
- สุภารัตน์ ปริญญาตรี จบเกษตรฯ ตอนนี้เรียนอยู่จุฬาฯ พอมีโอกาสเลยเลือกทำเรื่องเพชร-พระอูมาเพราะอ่านจนแทบจะจำได้ขึ้นใจ พุดจริงๆแล้วอ่านหนังสือพวกนี้มากกว่าอ่านหนังสือสอบเสียอีก หนังสือเรียนนี่บางที่ไม่อ่าน ไม่จำเป็นก็ไม่อ่าน อาศัยว่าตอนเรียนจะตั้งใจฟัง ที่สายดาสนั้นนี่เพราะหนังสืออ่านเล่น...ไม่ทราบว่าคุณฉัตรชัยเขียนหนังสืออีกหรือเปล่าคะเพราะรู้สึกว่ามีเรื่องใหม่ออกมา เลย
- ฉัตรชัย พอจบเรื่องเพชรพระอูมาบริบูรณ์ไปเมื่อปี ๑๓ หลังจากนั้นมาผมก็ไม่ได้เขียนในรูปแบบนวนิยายอีกเลย เขียนแต่ตำราวิชาการป็นผาหน้าไม้ อารมณ์ มันรู้สึกว่ามันเหมือนไม่มีอารมณ์จะเขียนนวนิยาย มันคล้ายๆกับว่าไม่มีจุดบันดาลใจในการเขียน... มีเขียนสารคดี ว่าจะเขียนสัก ๗-๘ ชุด ที่เขียนไปนี้มีสามชุดแล้วมีไอ้คำมหากาฬไอ้ลายที่บางกลางและซ้องหมู เขียนได้สามเรื่องแล้วก็ยังไม่ได้เขียนอีกเลย
- สุภารัตน์ และคิดว่าจะเขียนนวนิยายออกมาอีกไหม
- ฉัตรชัย มีประสบการณ์แปลกๆก็คงจะเอามาเขียนบ้างแต่จะต้องไม่ซ้ำ เพราะเท่าที่มีอยู่ แล้วผมใส่ลงไปเพชรพระอูมาทั้งหมดกลัวซ้ำ นอกจากจะเขียนเบื้องหลังเพชรพระอูมาว่าที่เขียนไปอย่างนั้นเพราะตัวเองเจอมาแบบนี้...

.....

ภาคผนวก ข

ประวัติชีวิตสังเขปฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ (พนมเทียน)

ฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ หรือ พนมเทียน เกิดเมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๖๔ ที่จังหวัดปัตตานี บิดาเป็นข้าราชการฝ่ายตุลาการ ชื่อ ขุนวิเศษสุวรรณภูมิ มารดาชื่อ นางสะอาด จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยออบมเบย์ ประเทศอินเดีย เมื่อปี พ.ศ.๒๔๘๘ และได้สมรสกับคุณสมิตรา วิเศษสุวรรณภูมิ มีบุตรธิดา ๕ คน ได้แก่ จักรินทร์ ชินวร ละอองดาว สกาวเดือน(เสียชีวิตแล้ว) และวิษณุฉัตร ที่อยู่ปัจจุบันได้แก่ บ้านเลขที่ ๒ ซอย ๖ หมู่บ้านสวนแหลมทอง ถนนพัฒนาการ กรุงเทพฯ

นอกจากฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ จะเป็นนักประพันธ์นวนิยายเรื่องสั้นที่มีผลงานมากมายหลายประเภทแล้ว ยังเป็นบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องอาวุธปืนแต่ละประเภท พนมเทียนมีผลงานทั้งที่เป็นนวนิยายและบทความ นวนิยายที่มีชื่อเสียงที่เป็นที่รู้จักกันดีคือเรื่อง เพชรพระอุมา เล็บครุฑ ศิวาราตรี จูฬตรีภุณ สกาวเดือน รัศมีแข เป็นต้น และได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติให้เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๐

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวสุภารัตน์ สุภักตร์รุจา เกิดวันเสาร์ที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๑๖ ที่กรุงเทพฯ สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอกวรรณคดีอังกฤษ สาขาวิชาโทวรรณคดีไทย จากคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๓๗ จากนั้นศึกษาต่อในหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิตภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๓๘ ปัจจุบันทำงานเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยสยาม

